TECVİD GÖSTERGELİ

EZBER SURELERİ

VE

NAMAZ DUALARI

Düzenleyen

Dr. Lütfullah YAVUZ

ÖNSÖZ

Elden geldiği kadar Kur'an-ı Kerimi tecvidli okumak, her Müslümana farz-ı ayındır. Tecvidli okumayı sağlamak için, tarih boyunca harekeler ihdas edilmiş, imlalar değiştirilmiş ve tecvid kitapları yazılmıştır. Ancak bütün bunlara rağmen bazı Müslümanlar, tecvid kurallarının tamamını zihninde tutamadıklarından, tecvidli Kur'an okumayı başaramıyorlar.

Yine namaz kılarken yapılan kıraatin sahih olması için, tashih-i huruf üzere olması, yani harflerin yerinden çıkarılıp, tecvid üzere okunması gerekir. Yoksa namaz kabul olmaz, tabii zaruret hali hariç. Öğrenemiyorsa, bildiği şekilde okusa, namazı inşallah kabul olur.

Bu eser, tecvid kurallarını bilmese de ehil bir hocadan tatbikatlarını öğrenmek şartıyla, tecvidli Kur'an okumayı sağlamak için hazırlanmıştır. İki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölüm, Arap harfleriyle Kur'an okuyabilen kişiler içindir. Bunların tecvidli Kur'an okuması için bazı renkleri kullandık ve eski mushaflarda olmayan bazı harekeler oluşturduk. Şöyle ki:

1- Kalın okunan harfleri siyah, ince okunan harfleri kahverenkli yazdık. Böylece bazen ince bazen kalın okunan Râ ve Lâm harflerindeki tecvidler gösterilmiş oldu.

Örnek: بَرْ، بِرْ، وَاللّٰهِ، بِاللّٰهِ.

2- Okunmayan harfler kırmızı yazıldı.

3- Bilindiği gibi mevcut mushaflarda üstün ve esre için kısa med işareti bulunduğu halde, ötre için böyle bir işaret yoktur. Biz kısa medli ötre için şu ( ) işareti oluşturduk. Böylece bazen çekilen bazen çekilmeyen zamirlerin tecvidini göstermiş olduk.

Örnek: لَهُ ، اَلْقٰاهُ

4- Bir harfin çekileceği ve ne kadar çekileceği med harflerinden değil, o harfin üzerine konan harekelerden anlaşılır. Kısa med işaretleri o harfin iki hareke miktarı, harekeler üzerine konan uzun med işaretleri o harfin beş hareke miktarı, sükun üzerine konan uzun med işareti o sükunun dört hareke miktarı uzatılacağını gösterir.

Örnekler: مُفْلِحُونْ، مُسْلِمٖينْ، تُكَذِّبٰانْ، خَوْفْ، صَيْفْ، اُوتٖينَا.

5- Med harfleri de okunmayan harflerden sayılır ve o harfler gibi kırmızıyla yazılmış, böylece eski mushaflardaki med ve kasır ,şaretlerine gerek kalmamıştır.

Örnek: يَؤُدُهُ، يَسْتَهْزِؤُنْ، اُولٰٓئِكَ.

6- Kalkaleler mavi renkle gösterilmiştir.

Örnek: خَلَقْ، وَقَبْ، عقَدْ.

7- İdğamlar, şedde ile görülür hale getirilmiştir.

Örnekler: قُل رَّبِّ، عَبَد تُّمْ، يَكُن لَّهُ.

8- Ancak idğam-ı mütecaniseynde birinci harf kalın ise, tam idğam oluşmadığından şedde kullanılmamış, ayrıca bu harflerdeki kalkale de iptal edildiğinden mavi değil, siyah yazılmıştır.

Örnek: نَخْلُقْكُمْ، بَسَطْتَ.

9- Ğunneler yeşil renkle gösterilmiştir. İhfalardaki gunneler, kırmızı renkli yazılan Nun harfinin üzerine konan yeşil renkli bir sükun işaretiyle veya tenvin işaretlerindeki üst çizginin yeşil yazılmasıyla gösterilmiştir. Bunlarda "n" sesi çıkarılmaz, onun yerine burundan üç hareke miktarı ses getirilir.

Örnekler: مَنْ كَانَ، عَذَابٌ شَدِيدٌ، عَذَابٍ شَدِيدٍ، عَذَابًا شَدِيدًا،

10- İdğam-ı meal ğunnelerdeki Nunlar okunuyorsa yeşil okunmuyorsa kırmızı yazılır. Şeddedeki ğunne, gizli sükun üzerinde yapılır.

Örnek: اِنْ نَسِينَا، مَنْ يَعْمَلْ، مَنْ وَجَدَ، مِنْ مَرْقَدِنَا

11- Dudak ihfalarındaki ve idğam-ı misleyn meal ğunnelerdeki harfler de yeşil yazılmıştır.

Örnekler: اَمْ بِهِ، جَنَّةٌ، اُمَّةٌ

12- İklablardaki ğunneler, satır üzerine yazılan yeşil renkli müstakil Mim harfiyle gösterilmiştir.

Örnekler: مِنْ مْ بَعْدُ، اَنْبِيَاءُ، نَفْسًا مْ بِغَيْرِ

13-Huruf-u Mukattaalardaki tecvidleri göstermek amacıyla satır üstüne küçük harflerle bunların açılımları yazıldı.

Örnek: الۤمۤ اَلِفْ لَامْ مِيمْ، يٰسۤ يَا سِينْ

14- Duraklarda durulur. Biz Secavendî duraklarını esas aldık, ancak onlarda tercihlerde bulunduk. Muanaka duraklarını vs. hep standart durak haline getirdik.

Örnek: () ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ ط هُدًى لِلْمُتَّقِينَ

15- Tecvid öğrenenler duraklarda durmayabilir. Durak işaretinden önceki harekelere bakarak geçiş yapabilir. Tabii ki daha önce uygulanan medd-i arızları vs. iptal etmesi gerekir.

16- Satır üzerine yazılan kırmızı renkli Lâmeliflerde durulmaz. Bunlar, ses yetmezliği sebebiyle daha sonraki bir kelimede durulduğunda, okumaya buradan başlanmasının uygun olduğunu göstermek içindir.

17- Mavi renkli ayet durakları "rükû" işaretini gösterir. Yani namaz kılanlar zamm-ı sureye buralardan başlarlar ve buralarda rükûya giderler demektir. Siyah renkli ayet duraklarından zamm-ı sureye başlanmaz ve buralarda rukuya gidilmez. Çünkü cümlenin manası tamam olmamıştır. Yeşil renkli yerlerde istenirse rükûya gidilir, istenirse gidilmez.

18- Biz bu eserde Zeyd b. Sabit (ra) mushafındaki imlayı tercih ettik. Bu mushaf, İstanbul Topkapı Sarayı Müzesindeki mushaftır.

İkinci bölümde namaz kılan ama, Kur'an okumasını bilmeyen çocuklar hedef alınmıştır. Bunların ilmi açıdan tek sermayeleri latin harfleriyle okur-yazar olmalarıdır. Elbette namaz surelerini ve dualarını latin harfleriyle yazıp, "Bunları, latin harflerini okuyor gibi okuyabilirsiniz" demek, Kur'an'a karşı yapılmış bir cinayettir. Ama transkripsiyon kullanarak ve bu transkripsiyonun telaffuzunun, ehil bir hocadan öğrenilmesini şart koşarak bu insanlarımıza, Kur'an'ın tecvidli okunması sağlanabiliriz. Bunun usulü kitabın içinde anlatılmıştır. Ayrıca öğrencinin elinde böyle usulünü bildiği bir tecvid materyali bulunması, onu devamlı hoca aramaktan kurtaracaktır. Bu konuda zaruret vardır. Günümüzde her Müslümana Arapça harflerle Kur'an okutmak mümkün değildir. Zaruretler mahzurlu şeyleri mübah kılar kaidesince, transkripsiyonlu latin harfleriyle namaz dualarını öğretmekte bir mahzur yoktur, olamaz.

Dr. Lütfullah YAVUZ

İÇİNDEKİLER

2. BÖLÜM

Konu	Sayfa
Önsöz	2
İçindekiler	4
NAMAZ DUALARI	5
Ezan	5
Ezan Duası	6
Sübhaneke Duası	6
Fatiha	7
Namaz Sureleri	8
Fil Suresi	8
Kureş Suresi	8
Maun Suresi	8
Kevser Suresi	8
Kafirun Suresi	9
Nasr Suresi	9
Mesed Suresi	9
İhlas Suresi	9
Felak Suresi	9
Nâs Suresi	9
Tahiyyat Duası	10
Salli-Bêrik Duaları	11
Rabbenê êtinê Duası	12
Kunut Duaları	12
Cenaze Duaları	13
Namaz Selamı	14
Rabbic’alnî Duaları	14
Salêt-i Münciye	15
Salêt-i Tefriciye	16
Salêt-i Tıbbi’l-Kulûb	17
Namaz Tesbihatı	17
Âyete’l-Kürsî	18
Hüvellahüllezi	18
Êmene’r-Rasûlü	20

1.BÖLÜM

Konu	Sayfa
Kur’an Okumaya Başlama Duası	٢
Fatiha Suresi	٤
Elif Lam Mim	٤
Yasin	٥
Secde Suresi	١١
Duhan Suresi	١٤
Fetih Suresi	١٧
Hucürat Suresi	٢١
Rahman Suresi	٢٤
Vakıa Suresi	٢٧
Cuma Suresi	٣١
Şems Suresi	٣٢
Mülk Suresi	٣٣
Kıyâme Suresi	٣٥
Nebe Suresi	٣٧
Duha Suresi	٣٨
İnşirah Suresi	٣٩
Tin Suresi	٣٩
Alâk Suresi	٤٠
Kadir Suresi	٤١
Beyyine Suresi	٤١
Zilzâl Suresi	٤٢
Adiyat Suresi	٤٢
Kâria Suresi	٤٣
Tekâsür Suresi	٤٣
Asr Suresi	٤٤
Hümeze Suresi	٤٤
Namaz Sureleri	٤٤-٤٧
Kur’an Okumayı Bitirme Duası	٤٨

NAMAZ DUALARI

Ezan:

اَللّٰهُ اَكْبَرْ {} (4 دفعه). اَشْهَدُ اَنْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهْ {} (2 دفعه).

اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللّٰهْ {}(2 دفعه).

حَيَّ عَلَى الصَّلٰاةْ {} (2 دفعه). حَيَّ عَلَى الْفَلَاحْ {} (2 دفعه).

اَللّٰهُ اَكْبَرْ {} (2 دفعه). لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهْ {} (1 دفعه).

Okunuşu: eLLâhü ekbeR. (4 defa). eşhedü ellê ilêhe illeLLâh. (2 defa). eşhedü en^{n}ne müHam^{n}medeR RasûlüLLâh. (2 defa). Hayye AleS Salêh. (2 defa). Hayye Alel felêH. (2 defa). eLLâhü ekbeR. (2 defa). lê ilêhe illeLLâh. (1 defa).

Not: Henüz Kur'ân okuyamayanlar rahat ezberlesinler diye transkripsiyonlu Lâtin harfleriyle okunuşunu verdik. Şöyle ki: Büyük harfler kalın okunur. Ör: eL

Üzerinde külah bulunan sesli harfler iki kat uzatılır. Ör: Lâhü

Üzerinde külah bulunan sesli harflerin altında çizgi varsa dört kat uzatılır. Ör: Lâh

Satır üzerine yazılan ^{n} harfleri okunmaz. Ondan önceki harf okunduktan sonra burundan biraz ses getirilir. Ör: en^{n}

Manası: Allah (yani herkesin bildiği ilah, her bakımdan) en büyüktür. Ben (aklımla) görüyorum ki, Allah'tan başka ilah (yani dua edilecek varlık) yoktur. Ben (aklımla) görüyorum ki, Muhammed Allah'ın elçisidir. Namaza canlanın. Felaha (yani bütün dertlerden kurtulmaya) canlanın. Allah en büyüktür. Allah'tan başka ilah yoktur.

Sabah ezanında Hayye Alel felêH dendikten sonra iki defa

اَلصَّلٰاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمْ {}

denir. **Okunuşu:** eSSalêtü HayRum^{n} minen^{n} newm.

Not: Büyük H harfinin altında çizgi varsa hırıltılı okunur. Ör: Hay.

Vav harfi için "w" kullanıldı. Bu harf Arapçada iki dudak arasından çıkarılır, ön üst dişler kullanılmaz. Bu w harfinin altında çizgi varsa, ses üç kat uzatılır. Ör: newm.

Manası: Namaz uykudan iyidir.

Ezan okunurken zaruri değilse, okunan Kur'an dahil, bütün işler bırakılır ve müezzinle birlikte ezanın sözleri tekrarlanır. Yalnız müezzin Hayye Alessaleh ve Hayye Alelfelah sözlerini okurken, ezanı dinleyenler,

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهْ {}

der. **Okunuşu:** lê Hawle welê Guwwete illê billêh.

Manası: Allah'ın yardımı olmadan, kimsede (engelleri kaldırma) gücü ve (bir işi yapma) kuvveti yoktur.

Ezan Duası:

اَللّٰهُمَّ رَبَّ هٰذِهِ الدَّعْوَةِ التَّآمَّةِ {} وَالصَّلٰاةِ الْقَٓائِمَةِ {} اٰتِ مُحَمَّدًا نِ

الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ {} وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ {} وَابْعَثْهُ اللّٰهُمَّ

مَقَامًا مَحْمُودًا نِ الَّذِى وَعَدْتَهُ {} اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَٓادْ {}

Okunuşu: eLLâhüm^{n}me Rabbe hêzihid de^{A}wetit têm^{n}meh. weS Salêtil Gâimeh. êti müHam^{n}medenil wesîlete wel feDıîleh. wed deRaceteR RafîAh. web'AshüLLâhüm^{n}me meGâmem^n meHmûdenillezî weAtteh. in^{n}neke lê tüHlifül mîÂd.

Not:Mavi yazılan harflerde kalkale yapılır, yani ses biraz zıplatılır. Ör: web.

Altı çizili s ve z harfleripeltek okunur. Ör: As , zî

Şu işaret ('), kendinden önceki sessiz harfin, kendinden sonra gelen sesli harfe tutturulmayacağını gösterir. Ör: web'As

Büyük A harfi satır üstüne yazıldığında bu, Ayn harfine tutturulduğunu gösterir. Ayn harfi boğaz daraltılarak okunur. Ör: de^A

Büyük D harfleri, Dat harfini temsil eder. Bu harf, dil ucu ön dişlere dayandıktan sonra, ses yandan getirilerek çıkarılır. Ör: feDıî

Kalın sesli harflerin esreleri "ı" sesiyle başlar, "i" sesiyle biter. Bu sebeple biz bu esreleri "ıi" şeklinde yazdık. Ör: feDıi

Manası: Ey Allahım, ey bu eksiksiz davetin ve ayağa kalkmış (yani kılınma vakti gelmiş) namazın sahibi. Muhammed'e vesile (olma özelliğini) ve fazileti (üstünlüğü) ve yüksek dereceyi ver. Ey Allahım, sen ona, vâdettiğin Makam-ı Mahmud'u ver. Şüphesiz ki sen vâdinden dönmezsin.

İkamet: Sözleri ezanın sözleri gibidir. Ancak "Hayye Alel felêH'tan sonra 2 defa:

قَدْ قَامَتِ الصَّلٰاةُ {}

Okunuşu: Gad GâmetiS Salêh.

Manası: Namaz (manen) ayağa kalktı.

Sübhaneke Duası: Hz. Âdem (as) babamızın Cenab-ı Haktan telakki ettiği sözlerdir ki bunları söylemiş ve tevbesi kabul edilmiştir. (Nesefi)

سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ {} وَتَبَارَكَ اسْمُكَ {} وَتَعَالٰى

جَدُّكَ {} (وَجَلَّ ثَنَآؤُكَ {}) وَلَٓا اِلٰهَ غَيْرُكَ {}

Okunuşu: sübHânekeLLâhüm^{n}me we bi Hamdik. we tebêRakesmük. we teÂlê ceddük. (we celle s̲enê̲ük.) we lê̲ ilêhe ĞayRuk.

Manası: Sana hamdederek (söylüyorum ki) Allahım sen her işin üstesinden gelirsin. Senin ismin mübarektir, (yetmeyeni yetirir). Ciddiyetin yücedir (pespaye hallere tenezzül etmezsin). **(**Seni övmek mühimdir.**)** Senden başka ilah, (tabiat üstü olup kendine dua edilen başka bir varlık) yoktur.

Not: (we celle s̲enê̲ük.) kısmı sadece cenaze namazlarında okunur.

Eûzü Besmele: Kur'ândan bir yer okunacağında çekilir.

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ {} بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ {}

Okunuşu: eÛz̲ü billêhi mineş şeyTânir Racî̲m. bismillêhiR RaHmêniR RaHıî̲m.

Manası: Taşlanmış şeytandan Allah'a sığınırım. Rahman, (pek yüksek bir merhamet sahibi) ve Rahim, (pek derin bir acıması bulunan) Allah namına (başlıyorum. Beni destekleyen Allah var).

Fatiha Suresi:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ () اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ () مٰلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ()

اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ () اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ () صِرَاطَ

الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ () غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّٓالِّينَ ()

Okunuşu: elHamdü lillêhi Rabbil Âlemî̲n. eRRaHmêniR RaHî̲m. mêliki yewmid dî̲n. iyyêke ne^{A}büdü we iyyêke neste ıî̲n. ihdineS SıRâTal müsteGıî̲m. SıRâTallez̲îne en'Amte Aleyhim. Ğayril meĞDûbi Aleyhim weleD Dâ̲llî̲n.

Manası: Hamd, âlemlerin Rabbi, hem yüksek hem derin bir merhamete sahip ve hesaba çekilme gününün mâliki olan Allah'a aittir. Sadece sana kulluk eder ve sadece senden yardım isteriz. Bizi (işlerimizde) doğru yola ilet; nimet verdiklerinin yoluna; kendilerine kızılanların veya sapıtanlarınkine değil.

Âmin Duası: Namaz ister tek başına, ister cemaatle kılınsın, Fâtiha okunduktan sonra söylenir. Dualardan sonra da "êmîn" demek sünnettir.

اٰمِينَ {}

Okunuşu: êmîn.

Manası: (Yapılan duayı) kabul eyle.

Namaz Sureleri: Kur'ânın sonunda bulunan Fil Sûresinden sonraki sûrelere "Namaz Sureleri" denir. Fatiha'dan sonra besmele çekilmeden namazda okunan, Kur'ân bölümlerine **Zamm-i Sûre** denir ki **"**Sûreye eklenen" demektir. Bu, bir sûre olabileceği gibi, kendi içinde mana bütünlüğü olan, bir veya birkaç ayet de olabilir. Namaz Surelerinin okunuşları ve manaları şöyledir.

Fîl Sûresi:

Okunuşu: elem teRa keyfe feAle Rabbüke bi eSHâbil fîl. elem yec'Al keydehüm fî teDlîl. we eRsele Aleyhim TayRan ebêbîl. teRmîhim^{n} biHıicêRatim^{n} mi^{n} siccîl. feceAlehüm keASfim^{n} me^{i}kûl.

Not: Satır üzerine yazılan ^{i} harfi okunmaz. Bir önceki harf okunduktan sonra, sükunlu hemze varmış gibi okunur. Ör: me^{i}kûl.

Manası: (Aklınla) görmedin mi, Rabb'in fil sahiplerine ne yaptı? Onların tuzaklarını boşa çıkarmadı mı? Onların üzerine kuşları, ebâbîli göndermedi mi? Onlara tam isabetli taşlar atan. Peşinden onları (hayvanlar tarafından) yenmiş, ekin yapraklarına çevirmedi mi?

Kureyş Sûresi:

Okunuşu: li îlêfi GuRayş. îlêfihim riHleteş şitêi weS Sayf. fel ye^{A}büdû Rabbe hêzel beyt. ellezî eT'Amehüm^{n} mi^{n} cû ıiw^{n} we êmenehüm^{n} min Hawf.

Not: y ve w harflerinin altında çizgi varsa ses üç kat uzatılır. Ör: GuRayş. Hawf.

Manası: Kureyş sevdirildiği için. Kış ve yaz yolculuklarında (insanlara) sevdirildikleri için. Bu evin sahibine ibadet etsinler. Açlıklarında karınlarını doyuran, korkulardan onları emniyette tutan (bu evin sahibine).

Mâûn Suresi:

Okunuşu: eRaeytellezî yükezzibü bid dîn. fezêlikellezî yedü^{A}Ul yetîm. welê yeHuDDu Alê TaÂmil miskîn. feweylül lilmüSallîn. ellezîne hüm A^{n} Salêtihim sêhûn. ellezîne hüm yüRâûn. we yemneÛnel mêÛn.

Manası: Dini yalanlayanı (aklınla) gördün mü? O, yetimi itip kakandır. O miskini doyurmaya (insanları) teşvik bile etmez (bırak doyurmayı). O namaz kılanlara yazıklar olsun. Ki onlar (namazlarının manasını) düşünmezler. Onlar gösteriş yapmaktadırlar. Onlar rahatlatıcı küçük yardımlara bile engel olurlar.

Kevser Suresi:

Okunuşu: in^{n}nê e^{A}Taynêkel kevseR. feSalli liRabbike wenHaR. in^{n}ne şênieke hüwel ebteR.

Manası: Sana Kevser'i (Kur'ânı) kesinlikle biz verdik. Öyleyse namaz kıl ve kurban kes. Hiç şüphesiz sana çirkin davranıp (soyu kesik diyenin) kendisi, soyu kesiktir.

Kâfirun Suresi:

Okunuşu: Gul yê eyyühel kêfiRûn. lê e^{A}büdü mê te^{A}büdûn. welê e^{n}tüm Âbidûne mê e^{A}büd. welê ene Âbidüm^{n} mê Abettüm. welê e^{n}tüm Âbidûne mê e^{A}büd. leküm dînüküm veliye dîn.

Manası: De ki "Ey kâfirler (hakikati gizleyenler). Ben sizin kulluk ettiklerinize kulluk etmem. Siz de benim kulluk ettiğime kulluk etmezsiniz. Ben zaten sizin kulluk ettiklerinize kulluk edecek değilim. Siz de benim kulluk ettiğime kulluk etmezsiniz. Sizin dininiz sadece size aittir, benim dinim sadece bana aittir."

Nasr Suresi:

Okunuşu: izê cê e neSRuLLâhi wel fetH. we Raeyten^{n} nêse yedHulûne fî dînillêhi efwêcê. fe sebbiH biHamdi Rabbike westeĞfirh. in^{n}nehû kêne tewwêbê.

Manası: Allah'ın yardımı ve fetih gelip, gruplar halinde insanların Allah'ın dinine girdiklerini gördüğün zaman Rabbine hamdederek "sübhanallah" de. Şüphesiz ki o tövbeleri (kendine dönüşleri) çok kabul eder.

Mesed Suresi:

Okunuşu: tebbet yedê ebî lehebiw^{n} we teb. mê eĞnê Anhü mêlühû wemê keseb. seyeSlê nêRa^{n} zête leheb. wemRaetühû Ham^{n}mêletel HaTab. fî cîdihê Hablüm^{n} mim^{n} mesed.

Manası: Ebu Leheb'in iki eli kurusun da kurusun. Kazandıkları onun ihtiyacını gidermeyecek. O alevli bir ateşin içine girecek. Karısı da odun taşıyıcısı olacak. Boynunda mesedden (dikenli) bir ip olduğu olduğu halde.

İhlas Suresi:

Okunuşu: Gul hüweLLâhü eHad. eLLâhüS Samed. lem yelid welem yûled. welem yeküllehû küfüwen eHad.

Manası: De ki "O Allah'tır ve birdir. Allah ihtiyaçsızdır. Kendine çocuk yapmamış, başkası tarafından doğurulmamıştır. Ve hiç kimse ona denk olmamıştır."

Felak Suresi:

Okunuşu: Gul eÛzü biRabbil feleG. mi^{n} şerri mê HaleG. we mi^{n} şerri ĞâsiGıin izê weGab. we mi^{n} şerrin^{n} neffêsêti fil UGad. we mi^{n} şerri Hâsidin izê Hased.

Manası: De ki "Sabah aydınlığının Rabbine sığınırım. Yarattıklarının şerrinden. Kapladığı zaman koyu karanlığın şerrinden de. Düğümlere üfleyenlerin şerrinden de. Hasetlendiği zaman haset edenin şerrinden de."

Nâs Suresi:

Okunuşu: Gul eÛzü biRabbin^{n} nês. melikin^{n} nês. ilêhin^{n} nês. mi^{n} şerril weswêsil Han^{n}nês. ellezî yüweswisü fî Sudûrin^{n} nês. minel cin^{n}neti wen^{n}nês.

Manası: De ki "İnsanların Rabbine sığınırım. İnsanların hükümdarına. İnsanların ilahına. Sinsice gizlenip (fırsatını bulunca) vesvese verenin şerrinden. İnsanların göğüslerine vesvese verenin. Cin ve insan türünden (olanların)."

Rukûda Edilen Tesbih: Üç defa söylenir.

سُبْحَانَ رَبِّىَ الْعَظِيمْ {}

Okunuşu: sübHâne Rabbiyel AZÎm.

Manası: Azametli Rabbimin sübhanlığını, (her işin üstesinden geleceğini) ikrar ediyorum.

Rukûdan kalkarken yapılan Dua:

سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ حَمِدَهُ {}

Okunuşu: semiALLâhü limen Hamideh.

Manası: Allah (Fatiha Suresini okuyarak) hamd edenin ("Bize hidayet ver" duasını) kabul etsin.

Rukûdan doğrulduktan sonra cemaatin söyleyeceği Dua:

رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ {}

Okunuşu: Rabbenê we lekel Hamd.

Manası: Rabbimiz, (yani ey her şeyimizle bize sahip olan zat). Biz de hamdin, sana ait olduğunu (söylüyoruz).

Secdede edilen Tesbih: Üç defa söylenir.

سُبْحَانَ رَبِّىَ الْاَعْلٰى {}

Okunuşu: sübHâne Rabbiyel e^Alê.

Manası: En yüksekte olan Rabbimin sübhanlığını, (yani, her işin üstesinden gelebilme özelliğinin bulunduğunu söylüyorum.)

İki Secde Arasında Otururken Yapılacak Dua: İki defa söylenir.

رَبِّى اغْفِرْلِى

Okunuşu: Rabbi Ğfir lî

Manası: Rabbim beni affet.

Tahiyyât Duası: Mîraçta Hz. Peygamber (sas), Cenab-ı Hak ve Cebrail (as) arasında geçen sözlerden oluşur. Namazlarda oturulduğunda besmelesiz okunur.

اَلتَّحِيَّاتُ لِلّٰهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ {} اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ

اَيُّهَا النَّبِىُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ {} اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلٰى

عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِينَ {} اَشْهَدُ اَنْ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ {}
وَ اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ {}

Okunuşu: etteHıiyyêtü lillêhi weS Salewêtü weT Tayyibêt. esselêmü Aleyke eyyühen^{n} nebiyyü we RaHmetüLLâhi we beRakêtüh. esselêmü Aleynê we Alê ıibêdillêhiS SâliHıî̲n. eşhedü ellê̲ ilêhe illeLLâh. we eşhedü en^{n}ne müHam^{n}meden A**b**dühû we Rasûlüh.

Manası: - (Varlıkların birbiriyle karşılaşınca söyledikleri) canlandırıcı sözler, (birbirlerinin huzuruna girince verdikleri) selamlar ve bütün hoş ifadeler, (siz) Allah'a aittir. - Selam senin üzerindedir ey peygamber, (yani her türlü sıkıntıdan selamettesin.) Allah'ın rahmeti ve bereketi de senin üzerindedir. - Selam hem bana, hem Allah'ın salih, (yani uyumlu) kullarının üzerine olsun. - Ben görüyorum ki Allah'tan başka ilah yok. Yine görüyorum ki Muhammed onun has kulu ve elçisidir.

Salli – Bêrik Duaları: Tahiyyat duasından sonra besmelesiz okunur.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰٓى اٰلِ مُحَمَّدٍ {} كَمَا صَلَّيْتَ
عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ وَعَلٰٓى اٰلِ اِبْرٰهِيمَ {} اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ {}
اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰٓى اٰلِ مُحَمَّدٍ {} كَمَا بَارَكْتَ
عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ وَعَلٰٓى اٰلِ اِبْرٰهِيمَ {} اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ {}

Okunuşu: eLLâhüm^{n}me Salli Alê müHam^{n}mediw^{n} we Alê̲ êli müHam^{n}me**d**. kemê Salleyte Alê̲ i**b**Rahîme we Alê̲ êli i**b**Râhî̲m. in^{n}neke Hamîdüm^{n} mecî̲**d**.

eLLâhüm^{n}me bêrik Alê müHam^{n}mediw^{n} we Alê̲ êli müHam^{n}me**d**. kemê bêRakte Alê̲ i**b**Rahîme we Alê̲ êli i**b**Râhî̲m. in^{n}neke Hamîdüm^{n} mecî̲**d**.

Manası: Ey Allahım, Muhammed'e ve onun âline, (yani devamlı beraber olduğu kişilere) salet et, (yani huzuruna al ve bütün ihtiyaçlarını karşıla). Nitekim sen İbrahim'e ve onun âline salet etmiştin. Şüphesiz sen, pek hamdedilen ve (zenginlikten gelen) şeref sahibi bir zatsın.

Ey Allahım, Muhammed'e ve onun âline, bereket ihsan eyle, (yani az olan varlıklarını çoğalt ve onlara kâfi hale getir.). Nitekim sen İbrahim'e ve onun âline bereket ihsan etmiştin. Şüphesiz sen pek hamdedilen ve (zenginlikten gelen) şeref sahibi bir zatsın.

Rabbenê Êtinê Duası: Salli – Bêrik dualarından sonra besmelesiz okunur.

اَللّٰهُمَّ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِى الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً {}

وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ {} بِرَحْمَتِكَ يَآ اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ {}

Okunuşu: eLLâhüm^{n}me Rabbenê êtinê fid dünyê Hasenetew^{n} we fil êHıiRati Haseneh. we Gıinê Azêben^{n} nêR. biRaHmetike yê eRHamer RâHıimîn.

Manası: Ey Allahım, Rabbimiz. Bize dünyada da iyilik, Ahirette de iyilik ver. Bizi Cehennem azabından koru. Merhametinle, ey merhamet edenlerin en merhametlisi.

Kunut Duaları: Vitir namazında, üçüncü rekatta rükuya gitmeden okunur.

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْتَعِينُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَنَسْتَهْدِيكَ {} وَنُؤْمِنُ بِكَ

وَنَتُوبُ اِلَيْكَ {} وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ {} وَنُثْنِى عَلَيْكَ الْخَيْرَ كُلَّهُ

نَشْكُرُكَ وَلَا نَكْفُرُكَ {} وَنَخْلَعُ وَنَتْرُكُ مَنْ يَفْجُرُكَ {}

اَللّٰهُمَّ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَلَكَ نُصَلِّى وَنَسْجُدُ وَاِلَيْكَ نَسْعٰى {} وَنَحْفِدُ

نَرْجُو رَحْمَتَكَ وَنَخْشٰى عَذَابَكَ {} اِنَّ عَذَابَكَ بِالْكُفَّارِ مُلْحِقٌ {}

Okunuşu: eLLâhüm^{n}me in^{n}nê neste ıînüke we nesteĞfiRuke we nestehdîk. we nü^{i}minü bike we netûbü ileyk. we netewekkelü Aleyk. we nüsnî Aleykel HayRa küllehû neşküRuke welê nekfüRuk. we neHleU we netRukü mey^{n} yefcüRuk.

eLLâhüm^{n}me iyyêke ne^{A}büdü we leke nüSallî we nescüdü we ileyke nes'Â. we neHfidü neRcû RaHmeteke we neHşê Azêbek. İn^{n}ne Azêbeke bil küfferi mülHıiG.

Manası: Ey Allah'ım biz senden yardım istiyoruz, senden affolmak istiyoruz ve senden hidayet istiyoruz. Sana inanıyoruz ve sana tevbe ediyoruz. Sana tevekkül ediyoruz. Sana şükrederek, nankörlük etmeyerek bütün iyilikleri senden biliyor, seni medhediyoruz. Açıktan günah işleyenleri hayatımızdan çıkarıyoruz ve onları terkediyoruz.

Ey Allahım. Sadece sana kulluk ediyoruz, sadece senin için namaz kılıyoruz, secde ediyoruz ve sana koşuyoruz. Rahmetini umarak ve azabından korkarak aşkla sana hizmet ediyoruz. Senin azabın, kafirleri (insanlığa) katacak.

Cenaze Duaları: Cenaze erkek ise şu dua okunur:

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدِنَا وَغَآئِبِنَا وَذَكَرِنَا وَاُنْثَانَا وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا {} اَللّٰهُمَّ مَنْ اَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَاَحْيِهِ عَلَى الْاِسْلَامْ {} وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْاِيمَانْ {} وَخُصَّ هٰذَا الْمَيِّتَ بِالرَّوْحِ وَالرَّاحَةِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالرِّضْوَانْ {} اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِى اِحْسَانِهِ {} وَاِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ {} وَلَقِّهِ الْاَمْنَ وَالْبُشْرٰى وَالْكَرَامَةَ وَالزُّلْفٰى بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ {}

Okunuşu: eLLâhüm^{n}meĞfir liHayyinê we meyyitinê we şêhidinê we Ğâibinê we zekerinê we ü^{n}sênê we SaĞıîrine we kebîrinê. eLLâhüm^{n}me men eHyeytehû min^{n}nê fe eHyihî Alel islêm. we me^n teweffeytehû min^{n}nê fe teweffihî Alel îmên. we HuSSa hêzel meyyite biR RawHıi weR RâHati wel meĞfiRati wer riDwên. eLLâhüm^{n}me i^n kêne müHsine^n fezid fî iHsênih. we i^n kêne müsîe^n fetecêwez Anh. we leGGıihil emne wel büşRâ. wel keRâmete wez zülfê. biRaHmetike yê eRHameR RaHıimîn.

Manası: Allahım. Dirimizi ölümüzü, burada bulunanımızı bulunmayanımızı, erkeğimizi kadınımızı, küçüğümüzü büyüğümüzü affet. Ey Allahım. Bizden yaşattıklarını İslam üzere yaşat. Bizden öldürdüklerini iman üzere öldür. Ve bu ölüye esenlik, rahat, mağfiret ve rıza tahsis et. Allahım. Eğer o iyi biri idiyse, iyiliğini artır. Kötü biri idiyse ona boş ver. Onu emniyet, müjde, ikram ve yakınlık ile karşıla. Merhametin sebebiyle, ey merhametlilerin en merhametlisi.

Cenaze kadınsa: Aynı dua, müennes sigasıyla şöyle okunur. Manası aynıdır.

eLLâhüm^{n}meĞfir liHayyinê we meyyitinê we şêhidinê we Ğâibinê we zekerinê we ü^{n}sênê we SaĞıîrine we kebîrinê. eLLâhüm^{n}me men eHyeytehû min^{n}nê fe eHyihî Alel islêm. we me^n teweffeytehû min^{n}nê fe teweffihî Alel îmên. we HuSSa hêzihil meyyitete biR RawHıi weR RâHati wel meĞfiRati wer riDwên. eLLâhüm^{n}me i^n kênet müHsinete^n fezid fî iHsênihê. we i^n kênet müsîete^n fetecêwez Anhê. we leGGıihel emne wel büşRâ. wel keRâmete wez zülfê. biRaHmetike yê eRHameR RaHıimîn.

Cenaze erkek çocuk veya tam bir deli ise: "eLLâhüm^{n}meĞfir liHayyinê we meyyitinê we şêhidinê we Ğâibinê we zekerinê we ü^{n}sênê we SaĞıîrine we kebîrinê. eLLâhüm^{n}me men eHyeytehû min^{n}nê fe eHyihî Alel islêm. we me^n teweffeytehû min^{n}nê fe teweffihî Alel îmên." dendikten sonra:

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطًا {} اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا اَجْرًا وَ
ذُخْرًا {} اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا شَافِعًا مُشَفَّعًا {}

Okunuşu: eLLâhüm^{n}mec'Alhü lenê feRaTâ. eLLâhüm^{n}mec'Alhü lenê ecRaw^n we züHRâ. eLLâhüm^{n}mec'Alhü lenê şêfiAm^n müşeffeÂ.

Manası: Allahım onu bizim için ek gelir yap. Allahım onu bizim için, bir ücret ve birikim yap. Allahım onu bizim için, isteği kabul edilen bir aracı yap.

Cenaze kız çocuğu veya tam bir deli kadın ise aynı dua müennes siğasıyla:

"eLLâhüm^{n}mec'Alhê lenê feRaTâ. eLLâhüm^{n}mec'Alhê lenê ecRaw^n we züHRâ. eLLâhüm^{n}mec'Alhê lenê şêfiAtem^n müşeffeAh." şeklinde okunur.

Namaz Selamı: Namazdan çıkarken önce sağa, sonra sola şöyle selam verilir.

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ {}

Okunuşu: esselêmü Aleyküm we RaHmetüLLâh.

Manası: Allah'ın selamı ve rahmeti (yani acıması) üzerinize olsun.

Selam Duası: Namaz selamını verdikten sonra söylenir.

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ وَ مِنْكَ السَّلَامُ {} تَبَارَكْتَ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ {}

Okunuşu: eLLâhüm^{n}me e^{n}tes selêmü we mi^{n}kes selêm. tebêRakte yê zel celêli wel ikRâm.

Manası: Allahım, sen selamsın, (yani selametlik verensin) ve selametlik sendendir. Sen mübarek oldun, (yani her şeyi bol bol verdin), ey celal, (yani ciddiyetli yücelik) ve ikram sahibi.

Rabbic'alnî Duaları: Namaz selamını vermeden önce, Rabbenê êtinê duasından sonra şu dualardan biri veya bir kaçı okunabilir:

رَبِّ اجْعَلْنِى مُقِيمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِى {} رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ {}
رَبَّنَا اغْفِرْ لِى وَلِوَالِدَىَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ {}

Okunuşu: Rabbic'Alnî müGıîmeS Salêti we mi^n zürriyyetî. Rabbenê we teGabbel düÂ^i. RabbeneĞfir lî we liwêlideyye we lilmü^{i}minîne yewme yeGûmül Hıisêb.

Manası: Ey Rabbim, beni ve zürriyyetimden gelenleri namaz kılanlardan eyle. Rabbimiz, duamızı da kabul eyle. Rabbimiz, hesap verme günü geldiğinde beni, anne-babamı ve inananları bağışla.

اَللّٰهُمَّ لَا تُخْرِجْنَا مِنَ الدُّنْيَا اِلَّا مَعَ الشَّهَادَةِ وَالْاِيمَانْ {}

Okunuşu: eLLâhüm^{n}me lê tüHricnê mined dünyê illê meAş şehêdeti wel îmên.
Manası: Ey Allahım. Bizi kelime-i şehadetsiz ve imansız dünyadan çıkarma.

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِى مَا قَدَّمْتُ وَ مَا اَخَّرْتُ {} وَمَا اَسْرَرْتُ

وَمَا اَعْلَنْتُ {} وَمَا اَسْرَفْتُ وَمَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّى {}

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَاَنْتَ الْمُؤَخِّرُ {} لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ {}

Okunuşu: eLLâhüm^{n}meĞfir lî mê Gaddemtü we mê eHHaRt. we mê esRaRtü we mê e^{A}le^{n}t. we mê esRaftü we mê e^{n}te e^{A}lemü bihî min^{n}nî. eLLâhüm^{n}me e^{n}tel müGaddim we e^{n}tel müeHHıir. lê ilêhe illê e^{n}t.

Manası: Ey Allahım, öne çıkardığım veya geri bıraktığım (yanlış işlerimi) benim için affet. Gizlediklerimi de, açığa vurduklarımı da. İsraf ettiklerimi de, senin benden daha iyi bildiklerini de (affet). Allahım (beni) öne çıkaracak da, geri bırakacak da sensin. Senden başka ilah yok, (Sen bilirsin).

Bazı Salavatlar: Allahümme Entes Selêm duasından sonra şu salavatlardan biri veya bir kaçı getirilir:

عَلٰى رَسُولِنَا صَلَوَاتْ {}

Okunuşu: Alê Rasûline Salewêt.
Manası: Peygamberimizin üzerine salêtler olsun.

Salêt-i Münciye:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدْ {}

صَلَاةً تُنْجِينَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ الْاَهْوَالِ وَالْاٰفَاتْ {} وَتَقْضِى

لَنَا بِهَا جَمِيعَ الْحَاجَاتْ {} وَتُطَهِّرُنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ السَّيِّئَاتْ {}

وَتَرْفَعُنَا بِهَا عِنْدَكَ اَعْلَى الدَّرَجَاتِ {} وَتُبَلِّغُنَا بِهَا اَقْصَى
الْغَايَاتِ {} مِنْ جَمِيعِ الْخَيْرَاتِ فِى الْحَيَاةِ وَبَعْدَ الْمَمَاتِ {}
اٰمِينَ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ {} وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ {}

Okunuşu: eLLâhüm^{n}me Salli Alê seyyidinê müHam^{n}mediw^{n} we Alê êli seyyidinê müHam^{n}med. Salête^{n} tü^{n}cînê bihê mi^{n} cemî ıil ehwêli wel êfêt. we teGDıî lenê bihê cemîAl Hâcêt. we tüTahhiRunê bihê mi^{n} cemî ıis seyyiêt. we teRfeUnê bihê ıı^{n}deke e^{A}led deRacêt. we tübelliĞunê bihê eGSal Ğâyêt. mi^{n} cemî ıil HayRâti fil Hayêti we be^{A}del memêt. êmîne yê mücîbed deAwêt. wel Hamdü lillêhi Rabbil Âlemîn.

Manası: Ey Allahım, efendimiz Muhammed'e ve efendimiz Muhammed'in âline, (yani yakın çevresindekilere) salêt et, (onları huzuruna alıp, isteklerini yerine getir). Öyle bir salêt et ki onunla bizleri bütün korkulardan ve âfetlerden kurtarırsın. Onunla bizim bütün ihtiyaçlarımızı giderirsin. Onunla bizi bütün kötülüklerden temizlersin. Onunla bizi katındaki en yüksek derecelere yükseltirsin. Onunla bizi, bu hayattaki ve öldükten sonraki bütün iyiliklerin en son noktalarına ulaştırırsın. Ey duaları kabul eden, duamızı kabul et. Hamd, (yani sözlü teşekkür) âlemlerin sahibi olan Allah'a aittir.

Salêt-i Tefrîciye:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ صَلَاةً كَامِلَةً وَسَلِّمْ سَلَامًا تَامًّا عَلَى سَيِّدِنَا
مُحَمَّدِنِ الَّذِى تَنْحَلُّ بِهِ الْعُقَدُ {} وَتَنْفَرِجُ بِهِ الْكُرَبُ {}
وَتُقْضَى بِهِ الْحَوَائِجُ {} وَتُنَالُ بِهِ الرَّغَائِبُ وَحُسْنُ الْخَوَاتِمِ {}
وَيُسْتَسْقَى الْغَمَامُ بِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ {} وَعَلَى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ {}
فِى كُلِّ لَمْحَةٍ وَنَفَسٍ بِعَدَدِ كُلِّ مَعْلُومٍ لَكَ {}

Okunuşu: eLLâhüm^{n}me Salli Salête^{n} kêmiletew^{n} we sellim selême^{n} têm^{n}men Alê seyyidinê müHam^{n}medinillezî tenHallü bihil UGad. we te^{n}fericü bihil küRab. we tüGDâ bihil Hawêic. we tünêlü bihiR RaĞâibü we Husnül Hawêtim. we yüstesGal Ğamêmü biwechihil kerîm. we Alê êlihi we SaHbih. fî külli lemHatiw^{n} we nefesim^{n} bi Adedi külli me^{A}lûmil lek.

Manası: Ey Allahım. Efendimiz Muhammed ki onun sebebine düğümler çözülür; sıkıntılar defolur, ihtiyaçlar karşılanır, çok istenen şeylere ve güzel sonuçlara onunla ulaşılır; onun sevimli yüzü suyu hürmetine buluttan yağmur istenir; sen ona kâmil bir salêt ile salêt, tam bir selam ile selam et, (onu selamette tut). Yakın çevresine ve arkadaşlarına da (salêt ve selam et). Sana malum olan her şey adedince, her göz kırpmada ve alınan her nefeste...

Salêt-i Tıbbi'l-Kulûb:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ طِبِّ الْقُلُوبِ وَدَوَآئِهَا {} وَعَافِيَةِ الْاَبْدَانِ وَشِفَآئِهَا {} وَنُورِ الْاَبْصَارِ وَضِيَآئِهَا {} وَعَلٰٓى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ {}

Okunuşu: eLLâhüm^{n}me Salli Alê seyyidinê müHam^{n}medi^{n} Tıibbil Gulûbi we deweihê. we Âfiyetil ebdêni we şifêihê. we nûril ebSâri we Dıiyêihê. we Alê êlihî we SaHbihî we sellim.

Manası: Ey Allah'ım. Kalplerin iyileştiricisi ve devası, bedenlerin afiyeti ve şifası, gözlerin nuru ve ziyası olan efendimiz Muhammed'e salêt et (yani onu huzuruna alıp ihtiyaçlarını gider). O'nun yakın çevresine ve arkadaşlarına da (salêt et), hem de selamette tut.

Namaz Tesbihatı:

سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَٓا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ {} وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ {} ذُو الْجَلَالِ سُبْحَانَ اللّٰهِ {} ذُو الْجَمَالِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ {} ذُو الْكَمَالِ اللّٰهُ اَكْبَرُ {} لَٓا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ {} لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ {} وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ {} بِيَدِهِ الْخَيْرُ {} وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ {} وَاِلَيْهِ الْمَصِيرُ {}

Okunuşu: sübHâneLLâhi welHamdü lillêhi we lê ilêhe illeLLâhü weLLâhü ekbeR. we lê Hawle welê Guwwete illê billêhil Aliyyil AZıîm. zülcelêli sübHâneLLâh. zülcemêlilHamdülillêh. zülkemêlillêhü ekbeR. lê ilêhe illeLLâhü weHdehû lê şerîke

leh. lehül mülkü we lehül Hamdü yüHyî we yümî̲t. we hüwe Hayyül lê yemû̲t. biyedihil H̲ay̲r. we hüwe Alê külli şey'i^{n} Gadî̲r. we ileyhil meSıî̲r.

Manası: Allah'ı tesbih ediyorum, (yani o bütün noksan sıfatlardan uzaktır, diyorum). Ve Hamd Allah'a mahsustur (diyerek hamdediyorum). Ve Allah'tan başka ilah yoktur (diyerek tehlil ediyorum). Ve Allah en büyüktür (diyerek tekbir getiriyorum). Pek yüce ve pek azametli olan Allah'ın yardımı olmaksızın kimsede güç ve kuvvet yoktur. (O) celâl sahibidir; öyleyse "sü**b**HâneLLâh" (diyelim). (O) cemâl sahibidir; öyleyse "elHamdü lillêh" (diyelim). (O) kemal sahibidir; öyleyse "eLLâhü ekbeR" (diyelim). Tek başına olan Allah'tan başka ilah yoktur. Onun hiç ortağı yoktur. Mülk (yani hakimiyyet) sadece ona aittir. Hamd de sadece ona mahsustur. Onun her şeye kudreti yeter. Ve oluşum onadır (sonunda biz onun huzurunda ona hesap verme olgunluğuna erişeceğiz).

Âyete'l-Kürsi:

اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ اَلْحَيُّ الْقَيُّومُۚ لَا تَاْخُذُهُ سِنَةٌ
وَلَا نَوْمٌۜ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ مَنْ ذَا الَّذ۪ي
يَشْفَعُ عِنْدَهُٓ اِلَّا بِاِذْنِه۪ۜ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْد۪يهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْۚ
وَلَا يُح۪يطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِه۪ٓ اِلَّا بِمَا شَٓاءَۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَۚ وَلَا يَؤُ۫دُهُ حِفْظُهُمَاۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظ۪يمُ ()

Okunuşu: eLLâhü lê̲ ilêhe illê hû. elHayyül Gayyû̲m. lê te^{i}H̲uz̲ühû sinetüw^{n} welê new̲m. lehû mê fis semêwêti we mê fil eRD. me^{n} z̲ellez̲î yeşfeU ıi^{n}dehû̲ illê bi iz̲nih. ye^{A}lemü mê beyne eydîhim wemê H̲alfehüm. welê yüHıîTûne bişey'im^{n} min ıilmihî̲ illê bimê şê̲^{i}. wesiA küRsiyyühüs semêwêti wel eRD. welê yeûdühû HıifZ̲uhümê. we hüwel Aliyyül AZ̲ıî̲m.

Manası: Allah, kendinden başka ilah olmayan zattır. O hayat sahibidir ve her şeyi ayakta tutandır. Onu ne bir uyku ne de bir uyuklama tutar. Göklerdekiler de, yerdekiler de ona aittir. Onun izni olmadan, onun yanında kim şefaatte bulunabilir. O (Allah), onların önlerindekileri ve arkalarındakileri (zaten) biliyor. Onlarsa onun ilminden sadece onun dilediği kadarını alabilirler. Onun kürsüsü (manevi saltanatı) gökleri ve yeri kapladı. O ikisinin muhafazası, ona ağır gelmez. O pek yüce ve pek azametlidir.

Hüvallahüllezi:

لَا يَسْتَو۪ٓي اَصْحَابُ النَّارِ وَاَصْحَابُ الْجَنَّةِۜ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ

هُمُ الْفَٓائِزُونَ {} لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ لَرَاَيْتَهُ
خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ ۜ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ {} هُوَ اللّٰهُ الَّذٖى لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحٖيمُ {} هُوَ اللّٰهُ الَّذٖى
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ
الْعَزٖيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ۜ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ {}
هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَٓاءُ الْحُسْنٰى ۜ
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ {}

Okunuşu: lê yestewî eSHâbün^{n} nêri we eSHâbül cen^{n}neh. eSHâbül cen^{n}neti hümül fêizûn. lew e^{n}zelnê hêzel GuR'êne Alê cebelil leRaeytehû HâşiAm^{n} müteSaddiAm^{n} min Haşyetillêh. we tilkel emsêlü neDribühê lin^{n} nêsi leAllehüm yetefekkeRûn. hüweLLâhüllezî lê ilêhe illê hû. Âlimül Ğaybi weş şehêdeh. hüweR RaHmênüR RaHıîm. hüweLLâhüllezî lê ilêhe illê hû. elmelikül Guddûsüs selêmül mü^{i}minül müheyminül Azîzül cebbêRul mütekebbir. sübHânellâhi Am^{n}mê yüşrikûn. hüweLLâhül HâliGul bêriül müSawwiRu lehül esmêül Husnê. yüsebbiHu lehû mê fis semêwêti wel eRD. we hüwel Azîzül Hakîm.

Manası: Cehennemde duranlarla cennette duranlar bir değildir. Cennette duranlar yarışı kazananlardır. Biz bu Kur'ân'ı bir dağa indirmiş olsaydık onu, Allah korkusundan bir sessizlik ve çarpıntı içinde görürdün. Biz düşünürler diye insanlara bu senaryoları gösteriyoruz. O, kendinden başka ilah olmayan Allahtır. Görünenleri ve görülmeyenleri bilendir. O, yüce bir merhamete ve derin bir acıma özelliğine sahiptir. O, kendinden başka ilah olmayan Allahtır. Meliktir, kutsaldır, selamet verendir, emniyet verendir, eksikleri tamamlayandır, onurludur, (gerektiğinde) zorla iş yaptırandır ve büyüklüğünü gösterendir. (Varlığı iddia edilen) ortakları karşısında "sübhanallah" diyorum, (Her işin üstesinden gelebilme özelliği olduğu için, Allah'ın hiçbir yardımcıya ihtiyacı olmadığını söylüyorum). O (varlıkları var eden ilk varlık), Allah'tır (bilinen tanrıdır), yaratıcıdır (yokken, Allah'ın ilim âlemindeyken varlıkları, varlık âlemine çıkarandır), yontucudur (varlıkların heykellerini yontup şekil verendir), suret vericidir (hiçbir insanın sureti, başka birine benzemez), en güzel isimler sadece

ona aittir. Göklerde ve yerde olan her şey onu tesbih eder (onun hayret verici işleri karşısında münezzehliğini kabul eder). O onurludur, yerli yerince iş yapandır.

Êmene'r-Rasülü:

آمَنَ الرَّسُولُ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ط كُلٌّ اٰمَنَ
بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ط لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْ
رُسُلِهِ ط وَقَالُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ
الْمَصِيرُ () لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا ط لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ط رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَآ اِنْ نَسِينَآ اَوْ اَخْطَاْنَا ط
رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَآ اِصْرًا لا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا ط
رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ط وَاعْفُ عَنَّا ط وَاغْفِرْ لَنَا ط
وَارْحَمْنَا ط اَنْتَ مَوْلٰينَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ()

Okunuşu: êmeneR Rasûlü bimê ü^{n}zile ileyhi miR Rabbihî wel mü^{i}minûn. küllün êmene billêhi we melêiketihî we kütübihî we Rusülih. lê nüferriGu beyne eHadim^{n} miR Rusülih. we Gâlû semi^{A}nê we eTa^{A}nê ĞufRâneke Rabbenê we ileykel meSıîr. lê yükellifüLLâhü nefsen illê wüs'Ahê. lehê mê kesebet we Aleyhê mektesebet. Rabbenê lê tüêHıiznê in^{n} nesînê ew eHTa^{i}nê. Rabbenê welê teHmil Aleynê iSRa^{n} kemê Hameltehû Alellezîne mi^{n} Gab**b**linê. Rabbenê welê tüHam^{n}milnê mê lê TâGate lenê bih. we^{A}fü An^{n}nê. weĞfir lenê. weRHamnê. e^{n}te mewlênê fe^{n}SuRnê Alel Gawmil kêfirîn.

Manası: Peygamber, Rabbi tarafından kendine indirildiğine inandı, mü'minler de. Hepsi Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve elçilerine inandı. Biz elçileri arasında ayırım yapmayız (dediler). Ayrıca "İşittik ve itaat ettik. Senin affını (istiyoruz) ey Rabbimiz" dediler. Allah hiç kimseye kapasitesinin üstünde yük yüklemez. Kazandığı (hayırlar) kendi lehinedir; kazandığı (şerler) aleyhinedir. Ey Rabbimiz. Eğer unutursak veya hedefi tutturamazsak bizi azarlama. Rabbimiz. Bizden öncekilere yaptığın gibi, altında ezileceğimiz yükleri bize yükleme. Rabbimiz. Güç yetiremeyeceklerimizi bize yükleme. Bizi affet. Bize mağfiret et. Bize acı ve kafirlere karşı bize zafer ver.

Allahım, okuduklarımızın sevabını, tilavet ettiklerimizin nurunu peygamberimiz Muhammed Aleyhi’s-Salêtü ve’s-Selam’ın ruhuna ulaştır. İster hayatta olsunlar, ister vefat etmiş olsunlar bütün erkek – kadın mü’minlerin, erkek – kadın müslümanların ruhlarına da ulaştır. Özellikle (filan kişinin) ruhuna. Ey ihtiyaçları gideren, ey belaları defeden, ey duaları kabul eden. Bizim duamızıda kabul et. rahmetinle ey merhamet edenlerin en merhametlisi. Ve Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah’a aittir. el-Fatiha.

Okunuşu: eÛzü billêhi mineş şeyTâniR Racîm. bismillêhiR RaHmêniR RaHıîm. elHamdü lillêhi Rabbil Âlemîn. wel ÂGıibetü lil mütteGıîn. welê U**d**wêne illê AleZ Zâlimîn. weS Salêtü wes selêmü Alê Rasûlinê müHam^{n}mediw^{n} we Alê êlihi we SaHbihî e**c**me ıîn. yê Rabbenê teGabbel min^{n}nê tilêwetel GuR’ênil kerîm. in^{n}neke e^{n}tes semîUl Alîm. we tü**b** Aleynê yê mewlênê in^{n}neke e^{n}tet tewwêbüR RaHıîm. wehdinê we weffi**G**nê ilel HaGGıi we ilel cen^{n}neti we ilê TarîGıim^{n} müsteGıîm. we^{A}fü An^{n}nê yê kerîm. we^{A}fü An^{n}nê yê Halîm. weĞfir lenê zünûbenê yê RaHmênü yê RaHıîm. eLLâhüm^{n}me**c**’Alil GuR’êne lenê fid dünyê Garînê. we fil Ga**b**ri mûnisê. we fil Gıiyêmeti şefîÂ. we AleS SıiRâTıi nûRâ. we minen^{n} nêri sitRaw^{n} we Hıicêbê. we ilel cen^{n}neti RafîGâ. we ilel HayRâti küllihê delîlew^{n} we imêmê. bifeDlike we cûdike we keRamike yê ekRamel ekRamîn. we yê eRHameR RâHıimîn. eLLâhüm^{n}me Tahhir Gulûbenê. westüR Uyûbenê. weşfi meRDânê. we**G**Dıi düyûnenê. we beyyiD wücûhenê. weRHam êbê enê we e**c**dêdenê. weĞfir li üm^{n}mehêtinê. we eSliH dînenê we dünyênê. we şettit şemle e^{A}dêine. weHfeZ ehlenê we emwêlenê we bilêdenê. mi^{n} cemî ıil êfêti wel emRâDıi wel belêyê. we sebbit e**G**dêmenê. we^{n}SuRnê Alel Gawmil kêfirîn. bi HuRmetil GuR’ênil AZıîm. eLLâhüm^{n}me belliĞ sewêbe mê GaRa^{i}nêhü we nûRa mê telewnêhü ilê RûHıi seyyidinê müHam^{n}medin AleyhiS Salêtü wes selêm. we ilê eRwêHıi cemî ıil mü^{i}minîne wel mü^{i}minêt. wel müslimîne wel müslimêt. HâSSaten ilê RûHıi (.......). yê GâDıiyel Hâcêt. yê dêfiAl beliyyêt. yê mücîbed deAwêt. isteci**b** düÂenê bi RaHmetike yê eRHameR RâHıimîn. wel Hamdü lillêhi Rabbil Âlemîn. elfêtiHah. .

وَشَتِّتْ شَمْلَ اَعْدَآئِنَا {} وَاحْفَظْ اَهْلَنَا وَاَمْوَالَنَا وَبِلَادَنَا {}
مِنْ جَمِيعِ الْاٰفَاتِ وَالْاَمْرَاضِ وَالْبَلَايَا {} وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا {}
وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ {} بِحُرْمَةِ الْقُرْاٰنِ الْعَظِيمْ {}
اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ ثَوَابَ مَا قَرَاْنَاهُ وَنُورَ مَا تَلَوْنَاهُ اِلٰى رُوحِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ
عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامْ {} وَاِلٰى اَرْوَاحِ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتْ
{} وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتْ {} اَلْاَحْيَآءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتْ {}
خَاصَّةً اِلٰى رُوحِ (.....) {} يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتْ {} يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتْ {}
يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتْ {} اِسْتَجِبْ دُعَآءَنَا بِرَحْمَتِكَ يَآ اَرْحَمَ
الرَّاحِمِينْ {} وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينْ {} اَلْفَاتِحَهْ {}

Manası:

Allah'a sığınırım taşlanmış şeytandan. Rahman ve Rahim olan Allah adına. Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'adır. Âkıbet sakınanlarındır. Zalimlerden başkasına düşmanlık yoktur. Salêt ve selam peygamberimiz Muhammed'e, onun ehline ve bütün arkadaşlarına olsun. Ey Rabbimiz okuduğumuz Kur'an-ı Kerimi bizden kabul eyle; Şüphesiz ki sen çok iyi bilen ve kabul edensin. Tevbemizi kabul et ey mevlamız; Sen çok merhametli ve tevbeleri kabul edensin. Bize hakkı, cenneti ve doğru yolu göster ve bizi onlara ulaşmaya muvaffak et. Bizi affet ey ikramkar. Bizi affet ey hemen cezalandırmayan. Günahlarımızı mağfiret et, ey Rahman, ey Rahim. Allahım, Kur'ânı dünyada bize, devamlı yanımızda bulunan bir yardımcı eyle. Kabirde sevimli bir kişi eyle. Kıyamette şefaatçi eyle. Sırat köprüsünde onu bir ışık yap. Cehenneme karşı bir örtü ve perde eyle. Cennete yoldaş eyle. Bütün iyiliklere bir yol gösterici ve önder eyle. Fazlınla cömertliğinle ve ikramkarlığınla ey ikram edenlerin en cömert olanı ve merhemet edenlerin en merhametlisi. Allahım, kalplerimizi temizle, ayıplarımızı ört. Hastalarımıza şifa ver, borçlarımızı öde. Yüzlerimizi ağart. Babalarımıza ve dedelerimize rahmet et. Annelerimize mağfiret et. Gidişatımızı ve dünyamızı ıslah et. Düşmanlarımızın birliğini dağıt. Ailelerimizi, mallarımızı ve beldelerimizi muhafaza et; bütün afetlerden, hastalıklardan ve belalardan. Bizim ayaklarımızı sabit kıl ve kafir kavimlere karşı bize zafer ver, Kur'ân-ı Azim hürmetine.

KUR’ÂN OKUMAYI (BİTİRME) DUASI:

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمْ {} بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمْ {}
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينْ {} وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينْ {} وَلَا عُدْوَانَ
اِلَّا عَلَى الظَّالِمِينْ {} وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلٰى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِينْ {} يَا رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا تِلَاوَةَ الْقُرْاٰنِ
الْكَرِيمْ {} اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمْ {} وَتُبْ عَلَيْنَا يَا مَوْلَانَا
اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمْ {} وَاهْدِنَا وَوَفِّقْنَا اِلَى الْحَقِّ وَاِلٰى
الْجَنَّةِ وَاِلٰى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمْ {} وَاعْفُ عَنَّا يَا كَرِيمْ {} وَاعْفُ
عَنَّا يَا حَلِيمْ {} وَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمْ {} اَللّٰهُمَّ
اجْعَلِ الْقُرْاٰنَ لَنَا فِي الدُّنْيَا قَرِينًا {} وَفِي الْقَبْرِ مُونِسًا {} وَفِي
الْقِيَامَةِ شَفِيعًا {} وَعَلَى الصِّرَاطِ نُورًا {} وَمِنَ النَّارِ سِتْرًا
وَحِجَابًا {} وَاِلَى الْجَنَّةِ رَفِيقًا {} وَاِلَى الْخَيْرَاتِ كُلِّهَا دَلِيلًا
وَاِمَامًا {} بِفَضْلِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ يَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِينْ {} وَيَا
اَرْحَمَ الرَّاحِمِينْ {} اَللّٰهُمَّ طَهِّرْ قُلُوبَنَا {} وَاسْتُرْ عُيُوبَنَا {}
وَاشْفِ مَرْضَانَا {} وَاقْضِ دُيُونَنَا {} وَبَيِّضْ وُجُوهَنَا {} وَارْحَمْ
اٰبَاءَنَا وَاَجْدَادَنَا {} وَاغْفِرْ لِاُمَّهَاتِنَا {} وَاَصْلِحْ دِينَنَا وَدُنْيَانَا {}

İhlas Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ﴿١﴾ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ ﴿٤﴾

Felak Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾
وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفّٰثَاتِ فِى الْعُقَدِ ﴿٤﴾
وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

Nas Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ اِلٰهِ النَّاسِ
﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ اَلَّذ۪ى يُوَسْوِسُ
فِى صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ ﴿٦﴾

اِخْتَتَمَ الْقُرْاٰنُ الْكَر۪يمُ

Kafirun Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ يَٓا اَيُّهَا الْكَافِرُونَۙ ﴿١﴾ لَٓا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَۙ ﴿٢﴾ وَلَٓا اَنْتُمْ
عَابِدُونَ مَٓا اَعْبُدُۚ ﴿٣﴾ وَلَٓا اَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْۙ ﴿٤﴾ وَلَٓا اَنْتُمْ
عَابِدُونَ مَٓا اَعْبُدُۜ ﴿٥﴾ لَكُمْ د۪ينُكُمْ وَلِيَ د۪ينِ ﴿٦﴾

Nasr Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِذَا جَٓاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُۙ ﴿١﴾ وَرَاَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُونَ ف۪ي د۪ينِ اللّٰهِ اَفْوَاجًاۙ ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُۜ اِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

Tebbet Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

تَبَّتْ يَدَٓا اَب۪ي لَهَبٍ وَتَبَّۜ ﴿١﴾ مَٓا اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهُ
وَمَا كَسَبَۜ ﴿٢﴾ سَيَصْلٰى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍۚ ﴿٣﴾ وَامْرَاَتُهُۜ
حَمَّالَةَ الْحَطَبِۚ ﴿٤﴾ ف۪يج۪يدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ ﴿٥﴾

(١٠٦) سُورَةُ قُرَيْشٍ (٢٩)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

لِايلٰفِ قُرَيْشٍۙ (١) اِيلٰفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَٓاءِ وَالصَّيْفِۚ
(٢) فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِۙ (٣) اَلَّذ۪ٓي
اَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَاٰمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ۟ (٤)

Maun Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَرَاَيْتَ الَّذ۪ي يُكَذِّبُ بِالدّ۪ينِۜ (١)
فَذٰلِكَ الَّذ۪ي يَدُعُّ الْيَت۪يمَۙ (٢) وَلَا يَحُضُّ
عَلٰى طَعَامِ الْمِسْك۪ينِۜ (٣) فَوَيْلٌ لِلْمُصَلّ۪ينَۙ (٤)
اَلَّذ۪ينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَۙ (٥)
اَلَّذ۪ينَ هُمْ يُرَٓاؤُ۫نَۙ (٦) وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ۟ (٧)

Kevser Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِنَّٓا اَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَۜ (١) فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْۜ (٢) اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ۟ (٣)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالْعَصْرِۙ ﴿١﴾ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَف۪ي خُسْرٍۙ ﴿٢﴾ اِلَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

Hümeze Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُمَزَةٍۙ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُۙ ﴿٢﴾
يَحْسَبُ اَنَّ مَالَهُٓ اَخْلَدَهُۚ ﴿٣﴾ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِۘ ﴿٤﴾
وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا الْحُطَمَةُۜ ﴿٥﴾ نَارُ اللّٰهِ الْمُوقَدَةُۙ ﴿٦﴾ اَلَّت۪ي تَطَّلِعُ
عَلَى الْاَفْـِٔدَةِۜ ﴿٧﴾ اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُؤْصَدَةٌۙ ﴿٨﴾ ف۪ي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

Fil Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْف۪يلِۜ ﴿١﴾
اَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ ف۪ي تَضْل۪يلٍۙ ﴿٢﴾ وَاَرْسَلَ
عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَاب۪يلَۙ ﴿٣﴾ تَرْم۪يهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ
سِجّ۪يلٍۙ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ ﴿٥﴾

Karia Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

اَلْقَارِعَةُ ﴿١﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾
يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ﴿٤﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ
كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿٥﴾ فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازٖينُهُ ﴿٦﴾
فَهُوَ فٖى عٖيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٧﴾ وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازٖينُهُ ﴿٨﴾
فَاُمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا هِيَهْ ﴿١٠﴾ نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿١١﴾

Tekasür Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

اَلْهٰيكُمُ التَّكَاثُرُ ﴿١﴾ حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿٢﴾
كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾
كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقٖينِ ﴿٥﴾ لَتَرَوُنَّ
الْجَحٖيمَ ﴿٦﴾ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقٖينِ
﴿٧﴾ ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعٖيمِ ﴿٨﴾

Zilzal Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾ وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ
اَثْقَالَهَا ﴿٢﴾ وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿٣﴾ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ
اَخْبَارَهَا ﴿٤﴾ بِاَنَّ رَبَّكَ اَوْحٰى لَهَا ﴿٥﴾ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ
النَّاسُ اَشْتَاتًا لِيُرَوْا اَعْمَالَهُمْ ﴿٦﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ
ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

Adiyat Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ﴿١﴾ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ﴿٢﴾ فَالْمُغِيرَاتِ
صُبْحًا ﴿٣﴾ فَاَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٥﴾
اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَاِنَّهُ عَلٰى ذٰلِكَ
لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَاِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾
اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾ وَحُصِّلَ
مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾ اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ ﴿١١﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِنَّٓا اَنْزَلْنَاهُ فِى لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ
خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ
مِنْ كُلِّ اَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلَامٌ هِىَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

Beyyine Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ حَتّٰى
تَاْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾ رَسُولٌ مِنَ اللّٰهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةً ﴿٢﴾ فِيهَا كُتُبٌ
قَيِّمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ
﴿٤﴾ وَمَٓا اُمِرُٓوا اِلَّا لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَٓاءَ وَيُقِيمُوا
الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ﴿٥﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِينَ فِى نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا اُولٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ
الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اُولٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾
جَزَٓاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَٓا اَبَدًا رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِىَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

اِلَّا الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحٰتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدّٖينِ ﴿٧﴾ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَحْكَمِ الْحَاكِمٖينَ ﴿٨﴾

Alak Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

اِقْرَاْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذٖى خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ
﴿٢﴾ اِقْرَاْ وَ رَبُّكَ الْاَكْرَمُ ﴿٣﴾ اَلَّذٖى عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ
الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾ كَلَّا اِنَّ الْاِنْسَانَ لَيَطْغٰى ﴿٦﴾
اَنْ رَاٰهُ اسْتَغْنٰى ﴿٧﴾ اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ الرُّجْعٰى ﴿٨﴾ اَرَاَيْتَ
الَّذٖى يَنْهٰى ﴿٩﴾ عَبْدًا اِذَا صَلّٰى ﴿١٠﴾ اَرَاَيْتَ
اِنْ كَانَ عَلَى الْهُدٰى ﴿١١﴾ اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰى ﴿١٢﴾ اَرَاَيْتَ
اِنْ كَذَّبَ وَ تَوَلّٰى ﴿١٣﴾ اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ يَرٰى ﴿١٤﴾
كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾
نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٧﴾
سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

اَلسَّجْدَةُ عِنْدَ قِرَاءَةِ قَوْلِهٖ تَعَالٰى (وَاسْجُدْ).

İnşirah Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝١ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۝٢
اَلَّذ۪ٓى اَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝٣ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝٤
فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٥ اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٦
فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ۝٧ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝٨

Tin Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالتّ۪ينِ وَالزَّيْتُونِ ۝١ وَطُورِ س۪ين۪ينَ ۝٢ وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَم۪ينِ ۝٣
لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ ف۪ٓى اَحْسَنِ تَقْو۪يمٍ ۝٤
ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَافِل۪ينَ ۝٥

اِنَّ لِلْمُتَّق۪ينَ مَفَازًاۙ ﴿٣١﴾ حَدَٓائِقَ وَاَعْنَابًاۙ ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ اَتْرَابًاۙ ﴿٣٣﴾
وَكَأْسًا دِهَاقًاۜ ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ ف۪يهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًاۚ ﴿٣٥﴾ جَزَٓاءً مِنْ رَبِّكَ
عَطَٓاءً حِسَابًاۙ ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمٰنِ لَا
لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًاۚ ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلٰٓئِكَةُ صَفًّاۜ ط لَا
يَتَكَلَّمُونَ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّۚ
فَمَنْ شَٓاءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّه۪ مَاٰبًا ﴿٣٩﴾ اِنَّٓا اَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَر۪يبًاۚ يَوْمَ
يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ لَا وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَن۪ي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

Duha Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالضُّحٰى ﴿١﴾ وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰى ﴿٢﴾
مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى ﴿٣﴾
وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْاُو۫لٰى ﴿٤﴾ وَلَسَوْفَ يُعْط۪يكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰى ﴿٥﴾
اَلَمْ يَجِدْكَ يَت۪يمًا فَاٰوٰى ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَٓالًّا فَهَدٰى ﴿٧﴾
وَوَجَدَكَ عَٓائِلًا فَاَغْنٰى ﴿٨﴾ فَاَمَّا الْيَت۪يمَ فَلَا تَقْهَرْ ﴿٩﴾
وَاَمَّا السَّٓائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿١٠﴾ وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾

Nebe Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَاِ الْعَظ۪يمِ ﴿٢﴾ اَلَّذ۪ي هُمْ ف۪يهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ
مِهَادًا ﴿٦﴾ وَالْجِبَالَ اَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ اَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا
نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾ وَجَعَلْنَا الَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾
وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾
وَاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ لِنُخْرِجَ بِه۪ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾
وَجَنَّاتٍ اَلْفَافًا ﴿١٦﴾ اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ م۪يقَاتًا ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ
فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ اَفْوَاجًا ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا ﴿١٩﴾
وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾ اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾
لِلطَّاغ۪ينَ مَاٰبًا ﴿٢٢﴾ لَابِث۪ينَ ف۪يهَا اَحْقَابًا ﴿٢٣﴾ لَا يَذُوقُونَ ف۪يهَا بَرْدًا
وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾ اِلَّا حَم۪يمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾ جَزَاءً وِفَاقًا ﴿٢٦﴾ اِنَّهُمْ كَانُوا
لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا كِذَّابًا ﴿٢٨﴾ وَكُلَّ شَيْءٍ
اَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَز۪يدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْاٰخِرَةَ ﴿٢١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ

﴿٢٢﴾ اِلٰى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ

اَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾ كَلَّا اِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ اَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ

﴿٢٩﴾ اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلّٰى ﴿٣١﴾ وَلٰكِنْ كَذَّبَ

وَتَوَلّٰى ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ اِلٰى اَهْلِهِ يَتَمَطّٰى ﴿٣٣﴾ اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿٣٤﴾ ثُمَّ اَوْلٰى

لَكَ فَاَوْلٰى ﴿٣٥﴾ اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾ اَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ

مَنِيٍّ يُمْنٰى ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوّٰى ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ

الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٣٩﴾ اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلٰى اَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتٰى ﴿٤٠﴾

اَلسَّكْتَةُ فِي قَوْلِهِ تَعَالٰى (مَنْ رَاقْ)،
اِقْطَعِ الصَّوْتَ بَعْدَ قَوْلِهِ (مَنْ) وَلَا تَقْطَعِ النَّفَسَ.

فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سٖيٓـَٔتْ وُجُوهُ الَّذٖينَ كَفَرُوا وَقٖيلَ هٰذَا الَّذٖى
كُنْتُمْ بِهٖ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكَنِىَ اللّٰهُ وَمَنْ مَعِىَ اَوْ
رَحِمَنَا فَمَنْ يُجٖيرُ الْكَافِرٖينَ مِنْ عَذَابٍ اَلٖيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ
اٰمَنَّا بِهٖ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فٖى ضَلَالٍ مُبٖينٍ ﴿٢٩﴾
قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ مَٓاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتٖيكُمْ بِمَٓاءٍ مَعٖينٍ ﴿٣٠﴾

Kıyame Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

لَٓا اُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ ﴿١﴾ وَلَٓا اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ اَيَحْسَبُ
الْاِنْسَانُ اَلَّنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلٰى قَادِرٖينَ عَلٰٓى اَنْ نُسَوِّىَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾ بَلْ يُرٖيدُ
الْاِنْسَانُ لِيَفْجُرَ اَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْـَٔلُ اَيَّانَ يَوْمُ الْقِيٰمَةِ ﴿٦﴾ فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿٧﴾
وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ اَيْنَ
الْمَفَرُّ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذِنِ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُنَبَّؤُا
الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَاَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْاِنْسَانُ عَلٰى نَفْسِهٖ بَصٖيرَةٌ ﴿١٤﴾
وَلَوْ اَلْقٰى مَعَاذٖيرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِهٖ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهٖ ﴿١٦﴾ اِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ
وَقُرْاٰنَهُ ﴿١٧﴾ فَاِذَا قَرَاْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْاٰنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾

وَاَسِرُّوا قَوْلَكُمْ اَوِ اجْهَرُوا بِهٖ ؕ اِنَّهُ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾
اَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ ؕ وَهُوَ اللَّطٖيفُ الْخَبٖيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذٖى جَعَلَ
لَكُمُ الْاَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فٖى مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهٖ ؕ
وَاِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾ ءَاَمِنْتُمْ مَنْ فِى السَّمَاۤءِ اَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْاَرْضَ
فَاِذَا هِىَ تَمُورُ ﴿١٦﴾ اَمْ اَمِنْتُمْ مَنْ فِى السَّمَاۤءِ اَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ؕ
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذٖيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ
نَكٖيرِ ﴿١٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَٓافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ ؕ مَا يُمْسِكُهُنَّ
اِلَّا الرَّحْمٰنُ ؕ اِنَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ بَصٖيرٌ ﴿١٩﴾ اَمَّنْ هٰذَا الَّذٖى هُوَ جُنْدٌ
لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ ؕ اِنِ الْكَافِرُونَ اِلَّا فٖى غُرُورٍ ﴿٢٠﴾
اَمَّنْ هٰذَا الَّذٖى يَرْزُقُكُمْ اِنْ اَمْسَكَ رِزْقَهُ ؕ بَلْ لَجُّوا فٖى عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾
اَفَمَنْ يَمْشٖى مُكِبًّا عَلٰى وَجْهِهٖ اَهْدٰۤى اَمَّنْ يَمْشٖى سَوِيًّا عَلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَقٖيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذٖۤى اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ
وَالْاَفْـِٔدَةَ ؕ قَلٖيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذٖى ذَرَاَكُمْ فِى الْاَرْضِ
وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿٢٥﴾
قُلْ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَاِنَّمَاۤ اَنَا نَذٖيرٌ مُبٖينٌ ﴿٢٦﴾

Mülk Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

تَبٰرَكَ الَّذ۪ى بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ى خَلَقَ
الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾
اَلَّذ۪ى خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا مَا تَرٰى ف۪ى خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ
تَفٰوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرٰى مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ
يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَس۪يرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَٓاءَ الدُّنْيَا
بِمَصَاب۪يحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاط۪ينِ وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّع۪يرِ ﴿٥﴾
وَلِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿٦﴾
اِذَٓا اُلْقُوا ف۪يهَا سَمِعُوا لَهَا شَه۪يقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ
كُلَّمَٓا اُلْقِيَ ف۪يهَا فَوْجٌ سَاَلَهُمْ خَزَنَتُهَٓا اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَذ۪يرٌ ﴿٨﴾
قَالُوا بَلٰى قَدْ جَٓاءَنَا نَذ۪يرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا ف۪ى ضَلَالٍ كَب۪يرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا ف۪ٓى
اَصْحَابِ السَّع۪يرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لِاَصْحَابِ السَّع۪يرِ ﴿١١﴾
اِنَّ الَّذ۪ينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ كَب۪يرٌ ﴿١٢﴾

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِذَا نُودِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا
اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَۜ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾
فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْاَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ
اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَث۪يرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً
اَوْ لَهْوًاۨ انْفَضُّٓوا اِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَٓائِمًاۜ قُلْ مَا عِنْدَ
اللّٰهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِۜ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرَّازِق۪ينَ ﴿١١﴾

Şems Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحٰيهَا ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰيهَا ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا جَلّٰيهَا ﴿٣﴾
وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰيهَا ﴿٤﴾ وَالسَّمَٓاءِ وَمَا بَنٰيهَا ﴿٥﴾ وَالْاَرْضِ وَمَا طَحٰيهَا ﴿٦﴾
وَنَفْسٍ وَمَا سَوّٰيهَا ﴿٧﴾ فَاَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوٰيهَا ﴿٨﴾
قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰيهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰيهَا ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ
ثَمُودُ بِطَغْوٰيهَا ﴿١١﴾ اِذِ انْبَعَثَ اَشْقٰيهَا ﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ
اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقْيٰيهَا ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَاۙ فَدَمْدَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوّٰيهَا ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبٰيهَا ﴿١٥﴾

Cuma Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ
الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْاُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا
عَلَيْهِمْ اٰيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَاِنْ كَانُوا
مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾ وَاٰخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤﴾ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرٰيةَ
ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ اَسْفَارًا بِئْسَ
مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾ قُلْ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا اِنْ زَعَمْتُمْ اَنَّكُمْ اَوْلِيَاءُ
لِلّٰهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾ وَلَا
يَتَمَنَّوْنَهُ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾
قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَاِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ
اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

اِنَّهُ لَقُرْاٰنٌ كَر۪يمٌۙ ﴿٧٧﴾ ف۪ي كِتَابٍ مَكْنُونٍۙ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُٓ
اِلَّا الْمُطَهَّرُونَۜ ﴿٧٩﴾ تَنْز۪يلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٨٠﴾
اَفَبِهٰذَا الْحَد۪يثِ اَنْتُمْ مُدْهِنُونَۙ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ اَنَّكُمْ
تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَٓا اِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَۙ ﴿٨٣﴾ وَاَنْتُمْ ح۪ينَئِذٍ تَنْظُرُونَۙ
﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلٰكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَٓا اِنْ
كُنْتُمْ غَيْرَ مَد۪ينِينَۙ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَٓا اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٨٧﴾ فَاَمَّٓا اِنْ
كَانَ مِنَ الْمُقَرَّب۪ينَۙ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَع۪يمٍ ﴿٨٩﴾ وَاَمَّٓا اِنْ
كَانَ مِنْ اَصْحَابِ الْيَم۪ينِۙ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ اَصْحَابِ الْيَم۪ينِۜ ﴿٩١﴾ وَاَمَّٓا اِنْ
كَانَ مِنَ الْمُكَذِّب۪ينَ الضَّٓالّ۪ينَۙ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِنْ حَم۪يمٍۙ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةُ جَح۪يمٍ
﴿٩٤﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَق۪ينِۚ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظ۪يمِ ﴿٩٦﴾

ثُمَّ اِنَّكُمْ اَيُّهَا الضَّٓالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾ لَاٰكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ
زَقُّومٍ ﴿٥٢﴾ فَمَالِؤُنَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ
الْحَم۪يمِ ﴿٥٤﴾ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْه۪يمِ ﴿٥٥﴾ هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدّ۪ينِ
﴿٥٦﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ
﴿٥٨﴾ ءَاَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُٓ اَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ
الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوق۪ينَ ﴿٦٠﴾ عَلٰٓى اَنْ نُبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ
ف۪ي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْاَةَ الْاُولٰى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ
﴿٦٢﴾ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾ ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُٓ اَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ
﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَٓاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ اِنَّا لَمُغْرَمُونَ
﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ اَفَرَاَيْتُمُ الْمَٓاءَ الَّذ۪ي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾
ءَاَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَٓاءُ جَعَلْنَاهُ
اُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ اَفَرَاَيْتُمُ النَّارَ الَّت۪ي تُورُونَ ﴿٧١﴾
ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ شَجَرَتَهَٓا اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِؤُنَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا
تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْو۪ينَ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظ۪يمِ ﴿٧٤﴾
فَلَٓا اُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظ۪يمٌ ﴿٧٦﴾

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِاَكْوَابٍ وَاَبَار۪يقَ وَكَاْسٍ مِنْ مَع۪ينٍ ﴿١٨﴾
لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾
وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ ع۪ينٌ ﴿٢٢﴾ كَاَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ
﴿٢٣﴾ جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ ف۪يهَا لَغْوًا وَلَا تَاْث۪يمًا ﴿٢٥﴾
اِلَّا ق۪يلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ وَاَصْحَابُ الْيَم۪ينِ مَٓا اَصْحَابُ الْيَم۪ينِ ﴿٢٧﴾
ف۪ي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلٍّ مَمْدُودٍ ﴿٣٠﴾
وَمَٓاءٍ مَسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَاكِهَةٍ كَث۪يرَةٍ ﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾
وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ اِنَّٓا اَنْشَاْنَاهُنَّ اِنْشَٓاءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَاهُنَّ اَبْكَارًا ﴿٣٦﴾
عُرُبًا اَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِاَصْحَابِ الْيَم۪ينِ ﴿٣٨﴾ ثُلَّةٌ مِنَ الْاَوَّل۪ينَ ﴿٣٩﴾
وَثُلَّةٌ مِنَ الْاٰخِر۪ينَ ﴿٤٠﴾ وَاَصْحَابُ الشِّمَالِ مَٓا اَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٤١﴾
ف۪ي سَمُومٍ وَحَم۪يمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَا بَارِدٍ وَلَا كَر۪يمٍ ﴿٤٤﴾
اِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذٰلِكَ مُتْرَف۪ينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظ۪يمِ
﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ اَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾
اَوَ اٰبَٓاؤُ۬نَا الْاَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ اِنَّ الْاَوَّل۪ينَ وَالْاٰخِر۪ينَ ﴿٤٩﴾
لَمَجْمُوعُونَ اِلٰى م۪يقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾
فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾ حُورٌ مَقْصُورَاتٌ
فِى الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ
اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَٓانٌّ ﴿٧٤﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾ مُتَّكِـِٔينَ عَلٰى
رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِىٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾
تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِى الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

Vakıa Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴿٣﴾
اِذَا رُجَّتِ الْاَرْضُ رَجًّا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ هَبَٓاءً
مُنْبَثًّا ﴿٦﴾ وَكُنْتُمْ اَزْوَاجًا ثَلٰثَةً ﴿٧﴾ فَاَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ
مَٓا اَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾ وَاَصْحَابُ الْمَشْـَٔمَةِ مَٓا اَصْحَابُ
الْمَشْـَٔمَةِ ﴿٩﴾ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿١٠﴾ اُولٰٓئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾
فِى جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثُلَّةٌ مِنَ الْاَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ مِنَ الْاٰخِرِينَ ﴿١٤﴾
عَلٰى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَّكِـِٔينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسٖيمٰيهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصٖى وَالْاَقْدَامِ ﴿٤١﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتٖى يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾
يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمٖيمٍ اٰنٍ ﴿٤٤﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾
وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ جَنَّتَانِ ﴿٤٦﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾
ذَوَاتَٓا اَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾ فٖيهِمَا عَيْنَانِ
تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾ فٖيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ
زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾ مُتَّكِـٖٔينَ عَلٰى فُرُشٍ
بَطَٓائِنُهَا مِنْ اِسْتَبْرَقٍ وَجَنَا الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فٖيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ
اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَٓانٌّ ﴿٥٦﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾
كَاَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾
هَلْ جَزَٓاءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ ﴿٦٠﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾
وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾
مُدْهَٓامَّتَانِ ﴿٦٤﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾
فٖيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾
مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾
فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾
فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَاٰتُ فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ
﴿٢٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾ وَيَبْقٰى وَجْهُ
رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ﴿٢٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾
يَسْـَٔلُهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ط كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَاْنٍ ﴿٢٩﴾
فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ اَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾
فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنِ اسْتَطَعْتُمْ اَنْ
تَنْفُذُوا مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ فَانْفُذُوا ط لَا تَنْفُذُونَ اِلَّا بِسُلْطَانٍ
﴿٣٣﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ
نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾
فَاِذَا انْشَقَّتِ السَّمَٓاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾
فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْـَٔلُ عَنْ
ذَنْبِهٖٓ اِنْسٌ وَلَا جَٓانٌّ ﴿٣٩﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

Rahman Suresi

اللّٰه — بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ — محمد

اَلرَّحْمٰنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾
اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ
يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾
اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾ وَاَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ
وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾ وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ ﴿١٠﴾
فِيهَا فَاكِهَةٌ ط وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ﴿١١﴾ وَالْحَبُّ ذُو
الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾
خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ الْجَانَّ
مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوا كَث۪يرًا مِنَ الظَّنِّۘ اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ اِثْمٌ
وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًاۜ اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَأْكُلَ
لَحْمَ اَخ۪يهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ رَح۪يمٌ ﴿١٢﴾
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَاُنْثٰى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا
وَقَبَٓائِلَ لِتَعَارَفُواۜ اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰيكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ
عَل۪يمٌ خَب۪يرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْاَعْرَابُ اٰمَنَّاۜ قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلٰكِنْ قُولُٓوا
اَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْا۪يمَانُ ف۪ي قُلُوبِكُمْۜ وَاِنْ تُط۪يعُوا اللّٰهَ
وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ اَعْمَالِكُمْ شَيْـًٔاۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٤﴾
اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِۜ
اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ اَتُعَلِّمُونَ اللّٰهَ بِد۪ينِكُمْۜ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿١٦﴾
يَمُنُّونَ عَلَيْكَ اَنْ اَسْلَمُواۜ قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ اِسْلَامَكُمْۚ بَلِ اللّٰهُ
يَمُنُّ عَلَيْكُمْ اَنْ هَدٰيكُمْ لِلْا۪يمَانِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿١٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ
يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ بَص۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللّٰهُ
غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اِنْ جَٓاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَاٍ فَتَبَيَّنُٓوا
اَنْ تُصٖيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمٖينَ ﴿٦﴾
وَاعْلَمُٓوا اَنَّ فٖيكُمْ رَسُولَ اللّٰهِ لَوْ يُطٖيعُكُمْ فٖى كَثٖيرٍ مِنَ الْاَمْرِ
لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْاٖيمَانَ وَزَيَّنَهُ فٖى قُلُوبِكُمْ
وَكَرَّهَ اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾
فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ حَكٖيمٌ ﴿٨﴾ وَاِنْ طَٓائِفَتَانِ
مِنَ الْمُؤْمِنٖينَ اقْتَتَلُوا فَاَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَاِنْ بَغَتْ اِحْدٰيهُمَا
عَلَى الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّتٖى تَبْغٖى حَتّٰى تَفٖٓيءَ اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِ
فَاِنْ فَٓاءَتْ فَاَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُوا اِنَّ اللّٰهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطٖينَ ﴿٩﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ
مِنْ قَوْمٍ عَسٰٓى اَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَٓاءٌ مِنْ نِسَٓاءٍ عَسٰٓى اَنْ
يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُٓوا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْاَلْقَابِ بِئْسَ
الِاسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْاٖيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ ۜ وَالَّذ۪ينَ مَعَهُٓ اَشِدَّٓاءُ عَلَى الْكُفَّارِ ۙ رُحَمَٓاءُ بَيْنَهُمْ
تَرٰيهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا ۙ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا ۘ سِيمَاهُمْ
ف۪ي وُجُوهِهِمْ مِنْ اَثَرِ السُّجُودِ ۜ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰيةِ ۚۛ
وَمَثَلُهُمْ فِي الْاِنْج۪يلِ ۚۛ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْـَٔهُ فَاٰزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ
فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوقِه۪ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغ۪يظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ۜ وَعَدَ
اللّٰهُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَاَجْرًا عَظ۪يمًا ﴿٢٩﴾

Hucurat Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَاتَّقُوا
اللّٰهَ ۜ اِنَّ اللّٰهَ سَم۪يعٌ عَل۪يمٌ ﴿١﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَرْفَعُٓوا
اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ
بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾
اِنَّ الَّذ۪ينَ يَغُضُّونَ اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ امْتَحَنَ
اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوٰى ۜ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ عَظ۪يمٌ ﴿٣﴾
اِنَّ الَّذ۪ينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَٓاءِ الْحُجُرَاتِ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

وَهُوَ الَّذٖى كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ
مِنْ بَعْدِ اَنْ اَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۜ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصٖيرًا ﴿٢٤﴾ هُمُ الَّذٖينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَالْهَدْىَ مَعْكُوفًا اَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ ۜ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاۤءٌ
مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ اَنْ تَطَؤُهُمْ فَتُصٖيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ
بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ لِيُدْخِلَ اللّٰهُ فٖى رَحْمَتِهٖ مَنْ يَشَاۤءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوا
لَعَذَّبْنَا الَّذٖينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا اَلٖيمًا ﴿٢٥﴾ اِذْ جَعَلَ الَّذٖينَ كَفَرُوا
فٖى قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكٖينَتَهُ عَلٰى
رَسُولِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنٖينَ وَاَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوٰى
وَكَانُوا اَحَقَّ بِهَا وَاَهْلَهَا ۜ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ
عَلٖيمًا ﴿٢٦﴾ لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ ۚ لَتَدْخُلُنَّ
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ اِنْ شَاۤءَ اللّٰهُ اٰمِنٖينَ مُحَلِّقٖينَ رُؤُسَكُمْ وَ
مُقَصِّرٖينَ لَا تَخَافُونَ ۜ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ
ذٰلِكَ فَتْحًا قَرٖيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذٖى اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدٖينِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدّٖينِ كُلِّهٖ ۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهٖيدًا ﴿٢٨﴾

قُلْ لِلْمُخَلَّف۪ينَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ اِلٰى قَوْمٍ اُو۬ل۪ى بَاْسٍ شَد۪يدٍ
تُقَاتِلُونَهُمْ اَوْ يُسْلِمُونَۚ فَاِنْ تُط۪يعُوا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ اَجْرًا حَسَنًاۚ وَاِنْ
تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَل۪يمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى
حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَر۪يضِ حَرَجٌۜ وَمَنْ يُطِعِ
اللّٰهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۚ وَمَنْ
يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَل۪يمًا ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَضِيَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِن۪ينَ
اِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا ف۪ي قُلُوبِهِمْ فَاَنْزَلَ السَّك۪ينَةَ
عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا قَر۪يبًا ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ كَث۪يرَةً يَاْخُذُونَهَاۜ وَكَانَ
اللّٰهُ عَز۪يزًا حَك۪يمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَكُمُ اللّٰهُ مَغَانِمَ كَث۪يرَةً
تَاْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هٰذِه۪ وَكَفَّ اَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْۚ
وَلِتَكُونَ اٰيَةً لِلْمُؤْمِن۪ينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَق۪يمًا ﴿٢٠﴾
وَاُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ اللّٰهُ بِهَاۜ وَكَانَ
اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا
لَوَلَّوُا الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَص۪يرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ
اللّٰهِ الَّت۪ي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْد۪يلًا ﴿٢٣﴾

اِنَّ الَّذٖينَ يُبَايِعُونَكَ اِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللّٰهَؕ يَدُ اللّٰهِ فَوْقَ اَيْدٖيهِمْۚ
فَمَنْ نَكَثَ فَاِنَّمَا يَنْكُثُ عَلٰى نَفْسِهٖۚ وَمَنْ اَوْفٰى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ
اللّٰهَ فَسَيُؤْتٖيهِ اَجْرًا عَظٖيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ
مِنَ الْاَعْرَابِ شَغَلَتْنَٓا اَمْوَالُنَا وَاَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَاۚ يَقُولُونَ
بِاَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فٖى قُلُوبِهِمْۜ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ
اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ نَفْعًاۜ بَلْ كَانَ
اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبٖيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ اَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ
الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ اِلٰٓى اَهْلٖيهِمْ اَبَدًا وَزُيِّنَ ذٰلِكَ فٖى قُلُوبِكُمْ
وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِۚ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ
بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ فَاِنَّٓا اَعْتَدْنَا لِلْكَافِرٖينَ سَعٖيرًا ﴿١٣﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِۜ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَكَانَ
اللّٰهُ غَفُورًا رَحٖيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ اِذَا انْطَلَقْتُمْ
اِلٰى مَغَانِمَ لِتَاْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْۚ يُرٖيدُونَ اَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ
اللّٰهِۜ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذٰلِكُمْ قَالَ اللّٰهُ مِنْ قَبْلُۚ فَسَيَقُولُونَ
بَلْ تَحْسُدُونَنَاۜ بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ اِلَّا قَلٖيلًا ﴿١٥﴾

Fetih Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًاۙ ﴿١﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللّٰهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
وَمَا تَاَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًاۙ
﴿٢﴾ وَيَنْصُرَكَ اللّٰهُ نَصْرًا عَزِيزًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِى اَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِى قُلُوبِ
الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا اِيمَانًا مَعَ اِيمَانِهِمْ ؕ وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوَاتِ وَ
الْاَرْضِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًاۙ ﴿٤﴾ لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ؕ وَكَانَ ذٰلِكَ عِنْدَ اللّٰهِ فَوْزًا عَظِيمًاۙ ﴿٥﴾
وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّٓانِّينَ
بِاللّٰهِ ظَنَّ السَّوْءِ ؕ عَلَيْهِمْ دَٓائِرَةُ السَّوْءِ ؕ وَغَضِبَ
اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَاَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ؕ وَسَٓاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾
وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَكَانَ
اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٧﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًاۙ ﴿٨﴾ لِتُؤْمِنُوا
بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ ؕ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَاَصِيلًا ﴿٩﴾

اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ اَجْمَعِينَۙ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى
عَنْ مَوْلًى شَيْـًٔا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَۙ ﴿٤١﴾ اِلَّا مَنْ رَحِمَ اللّٰهُۜ
اِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ اِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِۙ ﴿٤٣﴾
طَعَامُ الْاَثِيمِۚ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِۙ ﴿٤٥﴾
كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ اِلٰى سَوَٓاءِ الْجَحِيمِۙ ﴿٤٧﴾
ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَاْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِۜ ﴿٤٨﴾ ذُقْۚ
اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ اِنَّ هٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ
تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ اَمِينٍۙ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ
وَعُيُونٍۚ ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَاِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَۚ ﴿٥٣﴾
كَذٰلِكَۜ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍۜ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ
فَاكِهَةٍ اٰمِنِينَۙ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ اِلَّا الْمَوْتَةَ
الْاُولٰىۚ وَوَقٰيهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِۙ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا مِنْ رَبِّكَۜ
ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَاِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَارْتَقِبْ اِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

وَاَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللّٰهِ ۚ اِنّ۪ٓي اٰت۪يكُمْ بِسُلْطَانٍ مُب۪ينٍ ۚ ﴿١٩﴾
وَاِنّ۪ي عُذْتُ بِرَبّ۪ي وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُونِ ﴿٢٠﴾ وَاِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا ل۪ي
فَاعْتَزِلُونِ ﴿٢١﴾ فَدَعَا رَبَّهُٓ اَنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَاَسْرِ
بِعِبَاد۪ي لَيْلًا اِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا ۜ اِنَّهُمْ جُنْدٌ
مُغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ
كَر۪يمٍ ﴿٢٦﴾ وَنَعْمَةٍ كَانُوا ف۪يهَا فَاكِه۪ينَ ﴿٢٧﴾ كَذٰلِكَ ۜ وَاَوْرَثْنَاهَا
قَوْمًا اٰخَر۪ينَ ﴿٢٨﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَٓاءُ وَالْاَرْضُ وَمَا كَانُوا
مُنْظَر۪ينَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُه۪ينِ ﴿٣٠﴾
مِنْ فِرْعَوْنَ ۜ اِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِف۪ينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ
عَلٰى عِلْمٍ عَلَى الْعَالَم۪ينَ ﴿٣٢﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ مِنَ الْاٰيَاتِ مَا ف۪يهِ بَلٰٓؤٌ۬ا مُب۪ينٌ
﴿٣٣﴾ اِنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾ اِنْ هِيَ اِلَّا مَوْتَتُنَا الْاُو۫لٰى وَمَا نَحْنُ
بِمُنْشَر۪ينَ ﴿٣٥﴾ فَاْتُوا بِاٰبَٓائِنَٓا اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٣٦﴾ اَهُمْ خَيْرٌ اَمْ
قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۜ اَهْلَكْنَاهُمْ ۘ اِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِم۪ينَ ﴿٣٧﴾
وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِب۪ينَ ﴿٣٨﴾
مَا خَلَقْنَاهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

Duhan Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

حم حٰٓمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُب۪ينِ ﴿٢﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَاهُ ف۪ي لَيْلَةٍ
مُبَارَكَةٍ اِنَّا كُنَّا مُنْذِر۪ينَ ﴿٣﴾ ف۪يهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَك۪يمٍ ﴿٤﴾
اَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا اِنَّا كُنَّا مُرْسِل۪ينَ ﴿٥﴾ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ
اِنَّهُ هُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ﴿٦﴾ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
اِنْ كُنْتُمْ مُوقِن۪ينَ ﴿٧﴾ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْي۪ي وَيُم۪يتُ رَبُّكُمْ
وَرَبُّ اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿٨﴾ بَلْ هُمْ ف۪ي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ﴿٩﴾ فَارْتَقِبْ يَوْمَ
تَأْت۪ي السَّمَٓاءُ بِدُخَانٍ مُب۪ينٍ ﴿١٠﴾ يَغْشَى النَّاسَ هٰذَا عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١١﴾
رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ اِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ اَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى
وَقَدْ جَٓاءَهُمْ رَسُولٌ مُب۪ينٌ ﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ
مَجْنُونٌ ﴿١٤﴾ اِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ قَل۪يلًا اِنَّكُمْ عَٓائِدُونَ ﴿١٥﴾
يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى اِنَّا مُنْتَقِمُونَ ﴿١٦﴾
وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَٓاءَهُمْ رَسُولٌ كَر۪يمٌ ﴿١٧﴾
اَنْ اَدُّٓوا اِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِ اِنّ۪ي لَكُمْ رَسُولٌ اَم۪ينٌ ﴿١٨﴾

وَلَنُذٖيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْاَدْنٰى دُونَ الْعَذَابِ الْاَكْبَرِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيَاتِ رَبِّهٖ
ثُمَّ اَعْرَضَ عَنْهَا اِنَّا مِنَ الْمُجْرِمٖينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فٖى مِرْيَةٍ مِنْ لِقَٓائِهٖ
وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنٖٓى اِسْرَٓائٖلَ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ اَئِمَّةً يَهْدُونَ
بِاَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِاٰيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ اِنَّ رَبَّكَ
هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فٖيمَا كَانُوا فٖيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾
اَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ
فٖى مَسَاكِنِهِمْ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ اَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾
اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَسُوقُ الْمَٓاءَ اِلَى الْاَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهٖ
زَرْعًا تَاْكُلُ مِنْهُ اَنْعَامُهُمْ وَاَنْفُسُهُمْ اَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾
وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْفَتْحُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿٢٨﴾
قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذٖينَ كَفَرُوا اٖيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ اِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾

وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُؤُ۫سِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْؕ
رَبَّنَٓا اَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا اِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾
وَلَوْ شِئْنَا لَاٰتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدٰيهَا وَلٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنّ۪ي
لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَع۪ينَ ﴿١٣﴾ فَذُوقُوا
بِمَا نَس۪يتُمْ لِقَٓاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَاۚ اِنَّا نَس۪ينَاكُمْ وَذُوقُوا
عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا
الَّذ۪ينَ اِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافٰى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًاؗ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ
نَفْسٌ مَٓا اُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍۚ جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًاؕ
لَا يَسْتَوُ۫نَ ﴿١٨﴾ اَمَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ
الْمَأْوٰىؗ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَاَمَّا الَّذ۪ينَ فَسَقُوا
فَمَأْوٰيهُمُ النَّارُؕ كُلَّمَٓا اَرَادُٓوا اَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَٓا اُع۪يدُوا ف۪يهَا
وَق۪يلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذ۪ي كُنْتُمْ بِه۪ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

اَلسَّجْدَةُ عِنْدَ قِرَاءَةِ قَوْلِهِ تَعَالٰى (سُجَّدًا).

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

الم اَلِفْ لَٓامْ مٖيمْ ﴿١﴾ تَنْزٖيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فٖيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿٢﴾
اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا
مَٓا اَتٰيهُمْ مِنْ نَذٖيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣﴾ اَللّٰهُ الَّذٖى
خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فٖى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ
اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهٖ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا
شَفٖيعٍ اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٤﴾ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مِنَ السَّمَٓاءِ اِلَى الْاَرْضِ
ثُمَّ يَعْرُجُ اِلَيْهِ فٖى يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُٓ اَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ
﴿٥﴾ ذٰلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزٖيزُ الرَّحٖيمُ ﴿٦﴾
اَلَّذٖٓى اَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ طٖينٍ ﴿٧﴾
ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَٓاءٍ مَهٖينٍ ﴿٨﴾ ثُمَّ سَوّٰيهُ
وَنَفَخَ فٖيهِ مِنْ رُوحِهٖ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ
قَلٖيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾ وَقَالُٓوا ءَاِذَا ضَلَلْنَا فِى الْاَرْضِ
ءَاِنَّا لَفٖى خَلْقٍ جَدٖيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَٓاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ
يَتَوَفّٰيكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذٖى وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ اَيْدٖينَٓا اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا
مَالِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَاْكُلُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَهُمْ
فٖيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ اَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ
اٰلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطٖيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ
جُنْدٌ مُحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ
فَاِذَا هُوَ خَصٖيمٌ مُبٖينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ
قَالَ مَنْ يُحْيِ الْعِظَامَ وَهِيَ رَمٖيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيٖيهَا الَّذٖٓي
اَنْشَاَهَٓا اَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلٖيمٌ ﴿٧٩﴾ اَلَّذٖي جَعَلَ
لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا فَاِذَٓا اَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾
اَوَلَيْسَ الَّذٖي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِقَادِرٍ عَلٰٓى
اَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلٰى وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلٖيمُ ﴿٨١﴾
اِنَّمَٓا اَمْرُهُٓ اِذَٓا اَرَادَ شَيْـًٔا اَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾
فَسُبْحَانَ الَّذٖي بِيَدِهٖ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

اِنَّ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فى شُغُلٍ فٰكِهُونَۚ ﴿٥٥﴾ هُمْ
وَ اَزْوٰجُهُمْ فى ظِلٰلٍ عَلَى الْاَرَٓائِكِ مُتَّكِؤُنَۚ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فيهَا
فٰكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَۚ ﴿٥٧﴾ سَلٰمٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحيمٍ ﴿٥٨﴾
وَامْتَازُوا الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ
يٰبَنى اٰدَمَ اَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطٰنَۚ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبينٌ ﴿٦٠﴾
وَاَنِ اعْبُدُونىۜ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ
جِبِلًّا كَثيرًاۜ اَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هٰذِه۪ جَهَنَّمُ الَّتى
كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾
اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰٓى اَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَٓا اَيْديهِمْ وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَٓاءُ لَطَمَسْنَا عَلٰٓى اَعْيُنِهِمْ
فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَاَنّٰى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَٓاءُ لَمَسَخْنٰهُمْ
عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾
وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِى الْخَلْقِۜ اَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنٰهُ
الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغى لَهُۜ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْاٰنٌ مُبينٌ ﴿٦٩﴾
لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرينَ ﴿٧٠﴾

وَاٰيَةٌ لَهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِۙ ﴿٤١﴾
وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهٖ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِنْ نَشَاْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا
صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَۙ ﴿٤٣﴾ اِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا اِلٰى
حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ اَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ
اِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ اَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ
اللّٰهُۙ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا اَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ
اللّٰهُ اَطْعَمَهُۗ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى
هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَٓا اِلٰٓى
اَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِى الصُّورِ فَاِذَا هُمْ مِنَ الْاَجْدَاثِ اِلٰى رَبِّهِمْ
يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَاۜ هٰذَا مَا وَعَدَ
الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
فَاِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ
نَفْسٌ شَيْـًٔا وَلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

اَلسَّكْتَةُ عِنْدَ قَوْلِهِ تَعَالَى (مِنْ مَرْقَدِنَاۜ هٰذَا)،
اِقْطَعِ الصَّوْتَ قَبْلَ قَوْلِهِ (هٰذَا) وَلَا تَقْطَعِ النَّفَسَ.

اِنَّ

وَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلٰى قَوْمِهٖ مِنْ بَعْدِهٖ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَٓاءِ
وَمَا كُنَّا مُنْزِلٖينَ ﴿٢٨﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَاِذَا هُمْ
خَامِدُونَ ﴿٢٩﴾ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتٖيهِمْ مِنْ رَسُولٍ
اِلَّا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
مِنَ الْقُرُونِ اَنَّهُمْ اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَاِنْ كُلٌّ لَمَّا جَمٖيعٌ
لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾ وَاٰيَةٌ لَهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُ اَحْيَيْنَاهَا
وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فٖيهَا جَنَّاتٍ مِنْ
نَخٖيلٍ وَاَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فٖيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ
ثَمَرِهٖ وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدٖيهِمْ اَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَانَ الَّذٖى
خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ
وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَاٰيَةٌ لَهُمُ الَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ
فَاِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرٖى لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا
ذٰلِكَ تَقْدٖيرُ الْعَزٖيزِ الْعَلٖيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتّٰى
عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدٖيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغٖى لَهَٓا اَنْ تُدْرِكَ
الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فٖى فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِۘ اِذْ جَٓاءَهَا الْمُرْسَلُونَۚ
﴿١٣﴾ اِذْ اَرْسَلْنَٓا اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا لا فَعَزَّزْنَا
بِثَالِثٍ فَقَالُٓوا اِنَّٓا اِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَٓا اَنْتُمْ اِلَّا
بَشَرٌ مِثْلُنَا لا وَمَٓا اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾
قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ اِنَّٓا اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَٓا اِلَّا
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُٓوا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ ط لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا
لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَٓائِرُكُمْ
مَعَكُمْ ط اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ ط بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَٓاءَ مِنْ
اَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعٰى لا قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ
﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْـَٔلُكُمْ اَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِيَ
لَٓا اَعْبُدُ الَّذ۪ي فَطَرَن۪ي وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ ءَاَتَّخِذُ مِنْ
دُونِه۪ٓ اٰلِهَةً اِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لا لَا تُغْنِ عَنّ۪ي شَفَاعَتُهُمْ
شَيْـًٔا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾ اِنّ۪ٓي اِذًا لَف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٢٤﴾ اِنّ۪ٓي
اٰمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾ ق۪يلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ ط قَالَ يَا لَيْتَ قَوْم۪ي
يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ ل۪ي رَبّ۪ي وَجَعَلَن۪ي مِنَ الْمُكْرَم۪ينَ ﴿٢٧﴾

Yasin Suresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

يٰسٓ ﴿١﴾ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكٖيمِ ﴿٢﴾ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلٖينَ ﴿٣﴾
عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٤﴾ تَنْزٖيلَ الْعَزٖيزِ الرَّحٖيمِ ﴿٥﴾ لِتُنْذِرَ قَوْمًا
مَا اُنْذِرَ اٰبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ
فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ اِنَّا جَعَلْنَا فٖٓى اَعْنَاقِهِمْ اَغْلَالًا فَهِىَ
اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدٖيهِمْ
سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾
وَسَوَٓاءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ اِنَّمَا
تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِىَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ
وَاَجْرٍ كَرٖيمٍ ﴿١١﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِى الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ مَا
قَدَّمُوا وَاٰثَارَهُمْ وَكُلَّ شَیْءٍ اَحْصَيْنَاهُ فٖٓى اِمَامٍ مُبٖينٍ ﴿١٢﴾

الله

جبريل | محمد | خديجة

ابوبكر | عمر | عثمان | علي | حسن

Fatiha Suresi

الله — بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ — محمد

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَۙ (١) اَلرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِۙ (٢) مَالِكِ يَوْمِ الدّ۪ينِۜ (٣)
اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَع۪ينُۜ (٤) اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَق۪يمَۙ (٥) صِرَاطَ
الَّذ۪ينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ (٦) غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّٓالّ۪ينَ (٧)

Bakara Suresi

الله — بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ — محمد

الٓمٓ (١) ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ ف۪يهِۚ هُدًى لِلْمُتَّق۪ينَۙ (٢) اَلَّذ۪ينَ
يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَۙ (٣) وَالَّذ۪ينَ
يُؤْمِنُونَ بِمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَٓا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَۚ وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَۜ (٤) اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (٥)

لِّصَدْرٖى {} اَللّٰهُمَّ زَيِّنْ بِهٖ لِسَانٖى {} وَ جَمِّلْ بِهٖ وَجْهٖى {} وَ قَوِّ بِهٖ
جَسَدٖى {} وَ ارْزُقْنٖى تِلَاوَتَهُ عَلٰى طَاعَتِكَ اٰنَاۤءَ اللَّيْلِ وَ اَطْرَافَ
النَّهَارِ {} وَاحْشُرْنٖى مَعَ النَّبِىِّ عَلَيْهِ الصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ وَاٰلِهِ الْاَخْيَارِ {}

Manası: Allah’a sığınırım, taşlanmış şeytandan. Rahman ve Rahim olan Allah namına... Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah’a aittir. Salêt ve selâm peygamberimiz Muhammed’e ve onun bütün ehline ve arkadaşlarına olsun. Allah’tan mağfiret diliyorum. Allah’tan mağfiret diliyorum. Pek azametli, pek ikramkâr, pek merhametli, kendinden başka ilah olmayan, hayat sahibi ve her şeyi ayakta tutan Allah’tan her günah için mağfiret diliyorum, ona tevbe ediyorum. Allah’ım sen benim Rabb’imsin. Senden başka ilah yok. Beni yaratansın. Ben ise senin kölenim. Ben sana verdiğim sözde ve ahitte duruyorum. Gücümün yettiği kadar... Yaptıklarımın (şerrinden) sana sığınıyorum. Bana verdiğin nimetleri önümde tutuyorum. Günahlarımı da önümde tutuyorum. Günahlarımı benim için bağışla. Durum şu ki günahları senden başkası bağışlamaz. Merhametinle (bağışla) ey merhamet edenlerin en merhametlisi. Allahım, o (Kur’ân)’ı hakla indirdin, o da hakla indi. Allahım, ona karşı isteğimi artır. Onu gözüme ışık, göğsüme şifa yap. Allahım, onunla dilimi süsle, yüzümü güzelleştir. Cesedimi kuvvetlendir. Sana itaat üzere gece yarılarında, gündüz kenarlarında onu okuyabilmekle beni rızıklandır. Ve beni Peygamber Aleyhi’s-Salêtü ve’s-Selam ile haşret.

BAŞLAMA VE İSTİĞFAR DUASI

Yapılacak her işe Eûzü Besmele, hamdele, salvele, tevbe-i istiğfar ve dua ile başlamak münasiptir. Kur'an okumak ve çeşitli zikirleri çekmek buna dahildir. Zira cüz'î irade sahibi her şahsiyet, yaptığı her işte az veya çok hata yapar. Başta aczini ve fakrını itiraf edip, Rabbinin yardımını istemek kadar doğal bir şey olamaz. Demek ki istiğfar sadece geçmiş günahlar için olmaz, gelecek günahlar için de yapılır.

Ayrıca istiğfar sadece kendi günahlarımız için yapılmaz, başkasının günahları için de yapılır. Hz. Yakub (as)'ın çocuları için istiğfar etmesi gibi. Bir de şu var. Bir imam veya bir cemaatin önünde dua eden bir duahan, dua ederken cemaatinde fani olmalı, mesela Estağfirullah, yani "Ben Allah'tan af diliyorum" derken onun maksadı, "Biz Allah'tan af diliyoruz" olmalıdır. Nitekim aşağıdaki dua da bu mülahaza ile okunmalıdır.

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمْ {} بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمْ {}

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينْ {} وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ

وَعَلٰى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِينْ {} اَسْتَغْفِرُ اللّٰهْ {} اَسْتَغْفِرُ اللّٰهْ

{} اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الْعَظِيمَ الْكَرِيمَ الرَّحِيمَ الَّذِى لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ {} اَلْحَىَّ

الْقَيُّومَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ وَاَتُوبُ اِلَيْهْ {} اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبِّى {} لَا اِلٰهَ اِلَّا

اَنْتَ خَلَقْتَنِى {} وَاَنَا عَبْدُكَ وَاَنَا عَلٰى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ

{} اَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ {} اَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَىَّ وَاَبُوءُ

بِذَنْبِى {} فَاغْفِرْ لِى ذُنُوبِى {} فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اَنْتَ {}

بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينْ {} اَللّٰهُمَّ بِالْحَقِّ اَنْزَلْتَهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلْ

{} اَللّٰهُمَّ عَظِّمْ رَغْبَتِى فِيهْ {} وَاجْعَلْهُ نُورًا لِبَصَرِى {} وَشِفَاءً

تجويدلى

يس جزئى

دوزنله ين

در. لطف الله ياووز